

ผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยนั้นจะเสนอเป็น ๓ ตอน โดยลำดับดังนี้

๑. ผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะประชากร

๒. ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ของประชากรในกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ กลุ่ม เกี่ยวกับโครงสร้างของระบบบริหารและงานบริหารการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ

๒.๑ กลุ่มผู้บริหาร ทำการวิเคราะห์โดยจำแนกออกเป็น ๓ ประเภท คือ

๒.๑.๑ ผู้บริหารภายในโรงเรียน ได้แก่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่และหัวหน้าหมวดวิชา

๒.๑.๒ ผู้บริหารนอกโรงเรียน ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ และหัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ

๒.๑.๓ ผู้บริหารฝ่ายปกครอง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายอำเภอ และเลขาธิการจังหวัด

การวิเคราะห์กระทำโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของระบบบริหารและลักษณะงานบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ดังกล่าวแล้ว

๒.๒ กลุ่มนักวิชาการ ทำการวิเคราะห์โดยจำแนกออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๒.๒.๑ ศึกษานิเทศก์

๒.๒.๒ ครูฝ่ายปฏิบัติการในโรงเรียน

การวิเคราะห์กระทำโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็น ต่องานบริหารโรงเรียนทั้ง ๕ ประเภท แยกตามวุฒิทางวิชาชีพ

๒.๓ กลุ่มประชาชน ทำการวิเคราะห์โดยแยกตามอาชีพและรายได้ต่อเดือน เพื่อเปรียบเทียบความเห็นต่องานบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ประเภท

๒.๔ งานบริหาร ๕ ประเภท ได้แก่

๒.๔.๑ งานบริหารด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

๒.๔.๒ งานบริหารด้านวิชาการ

๒.๔.๓ งานบริหารด้านบุคลากร

๒.๔.๔ งานบริหารกิจการนักเรียน

๒.๔.๕ งานบริหารด้านธุรการ การเงิน และบริการ

๓. ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหา และความคิดเห็นโดยเสรีของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับโครงสร้างของระบบบริหารการศึกษา และงานบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ประเภทของโรงเรียน ซึ่งรวบรวมได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถาม ของกลุ่มประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ กลุ่ม

ลักษณะของประชากร

ลักษณะของประชากร หรือสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะและรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. กลุ่มผู้บริหาร มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน ๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๓๘ ของผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แยกเป็น

๑.๑ แยกตามเพศ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นชาย คือมีจำนวนถึง ๘๐ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๘๑ ของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ทั้งหมด เป็นหญิงเพียง ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๘ เท่านั้น

๑.๒ แยกตามอายุ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป คือมีจำนวนถึง ๕๖ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๗ ของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ทั้งหมด รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๐ ปี จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๔ และต่ำสุดคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี ซึ่งมีเพียง ๑๘ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘

๑.๓ แยกตามวุฒิ ปรากฏว่า ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี คือมีจำนวนถึง ๖๑ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๖ ของผู้ตอบแบบ

สอบถามทั้งหมด ร่องลงไปไคแกมผู้มีวุฒิปริญญาตรี มี ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๔ ส่วนผู้มีวุฒิสถูกว่าปริญญาตรีมีเพียง ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๑๔ เท่านั้น

๒. กลุ่มนักวิชาการ มีผู้ส่งแบบสอบถามคืนจำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๘๕ ของนักวิชาการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แยกพิจารณาเป็น

๒.๑ แยกตามเพศ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย คือ มีจำนวนถึง ๘๑ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๒.๓๓ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นหญิงเพียง ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๖๗

๒.๒ แยกตามอายุ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี คือมีจำนวนถึง ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๓ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร่องลงไปไคแกมมีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๐ ปี มีจำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๐ ค่าสุดคือผู้มีอายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป มี ๓๕ คนคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๗

๒.๓ แยกตามวุฒิ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี คือมีจำนวนถึง ๑๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๒๕ ของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ทั้งหมด ร่องลงไปไคแกมผู้มีวุฒิปริญญาตรี มีจำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๘ ส่วนผู้มีวุฒิสถูกว่าปริญญาตรี มีเพียง ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๒

๓. กลุ่มประชาชน มีผู้ส่งแบบสอบถามคืนจำนวน ๒๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ ของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แยกพิจารณาเป็น

๓.๑ แยกตามเพศ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย มีจำนวนถึง ๑๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๘๑ ของผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ทั้งหมด เป็นหญิงเพียง ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๘

๓.๒ แยกตามอายุ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ ๔๑ ปี ขึ้นไป คือมีจำนวนถึง ๑๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๘๓ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ร่องลงไปไคแกมมีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี มี ๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๐ ค่าสุดคือผู้มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๐ ปี มีเพียง ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๗ เท่านั้น

๓.๓ แยกตามวุฒิ ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในกลุ่มนี้ มีวุฒิโดยเฉพาะ ผู้ที่มีอาชีพรับราชการเท่านั้น ซึ่งก็เป็นผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีทั้งสิ้น คือมีจำนวนเพียง ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๐ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

๓.๔ แยกตามอาชีพ ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ - เกษตรกรและรับจ้าง คือมีจำนวนถึง ๑๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐๗ รองลงไป ได้แก่แกอาชีพค้าขาย มีจำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๓ ทำสุกได้แกอาชีพรับราชการมีจำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๐

จากลักษณะและสถานภาพของประชากรผู้ตอบแบบสอบถามนั้น จะเห็นได้ว่าประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม เมื่อแยกตามเพศจะมีลักษณะคล้ายกันคือ ส่วนใหญ่เป็นชาย แยกตามอายุผู้บริหารและประชาชนมีลักษณะเหมือนกันคือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป ส่วนการแยกตามภูมิลำเนาเหมือนกันทั้ง ๓ กลุ่มคือ ส่วนใหญ่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ดังตารางแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ ๓

จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๕๐	๕๐.๕๑
หญิง	๕	๕.๐๕
รวม	๕๕	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ จะเห็นว่าจำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ชายและหญิงมีจำนวนแตกต่างกันมาก คือเป็นชายถึง ๕๐.๕๑ % เป็นหญิงเพียง ๕.๐๕ %

ตารางที่ ๔

จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๔๑ ปีขึ้นไป	๕๖	๕๖.๕๗
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๘	๑๘.๑๘
๒๐ - ๓๐ ปี	๒๕	๒๕.๒๕
รวม	๙๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป คือมีจำนวนถึง ๕๖.๕๗ % รองลงไปเป็นผู้มีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๐ ปี มีจำนวน ๒๕.๒๕ % ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มใหม่ว่า เด็กหนุ่มเด็กสาวปัจจุบันมีส่วนร่วมรับผิดชอบงานบริหารมากขึ้น ค่าสุดโต่งผู้มีอายุระหว่าง ๓๑ - ๔๐ ปี มี ๑๘.๑๘ %

ตารางที่ ๕

จำนวนผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๖๑	๖๑.๖๒
ปริญญาตรี	๒๕	๒๕.๒๕
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๓	๑๓.๑๓
รวม	๙๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีระดับวุฒิทางวิชาชีพต่ำกว่าปริญญาตรี คือมีจำนวนถึง ๖๑.๖๖ % วุฒิปริญญาตรี ๒๔.๖๔ % ส่วนวุฒิสถงกว่าปริญญาตรีมีเพียง ๑๔.๑๔ % เท่านั้น

ตารางที่ ๖
จำนวนนักวิชาการที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๕๑	๖๖.๓๓
หญิง	๕๕	๓๓.๖๗
รวม	๑๐๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖ จะเห็นว่านักวิชาการส่วนใหญ่เป็นชาย คือเป็นชายถึง ๖๖.๓๓ % ส่วนที่เป็นหญิงมีเพียง ๓๓.๖๗ % แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้บริหารแล้ว จำนวนนักวิชาการระหว่างชายและหญิง ไม่แตกต่างกันมากนัก และมีแนวโน้มที่น่าจะเป็นไปได้ว่า จำนวนอัตราการเพิ่มของนักวิชาการหญิงจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ

ตารางที่ ๗
จำนวนนักวิชาการที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๔๑ ปีขึ้นไป	๓๕	๒๓.๕๓
๓๑ - ๔๐ ปี	๕๔	๓๕.๗๓
๒๐ - ๓๐ ปี	๕๓	๓๖.๓๐
รวม	๑๔๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ จะเห็นว่า จำนวนนักวิชาการเมื่อจำแนกตามอายุมีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก คือ ๓๔.๓๓ % ๓๖.๓๐ % และ ๒๓.๕๗ % ตามลำดับ

ตารางที่ ๔

จำนวนนักวิชาการที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๐๗	๓๔.๒๕
ปริญญาตรี	๒๗	๑๕.๕๕
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๖	๖.๒๒
รวม	๑๕๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่า จำนวนนักวิชาการที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามวุฒิทางวิชาชีพแล้ว ผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนสูงสุดคือ ๓๔.๒๕ % วุฒิปริญญาตรี ๑๕.๕๕ % และวุฒิสถูกว่าปริญญาตรีมีเพียง ๖.๒๒ % เท่านั้น

ตารางที่ ๕

จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๗๔	๗๕.๕๑
หญิง	๕๕	๒๐.๐๙
รวม	๒๒๙	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๙ จะเห็นว่า จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นชาย คือมีจำนวนถึง ๗๕.๕๑ % เป็นหญิงเพียง ๒๐.๐๕ % เท่านั้น

ตารางที่ ๑๐

จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๔๑ ปีขึ้นไป	๑๓๒	๕๘.๕๓
๓๑ - ๔๐ ปี	๖๕	๓๐.๔๐
๒๐ - ๓๐ ปี	๒๓	๑๐.๒๗
รวม	๒๒๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ ๔๑ ปีขึ้นไป คือมีถึง ๕๘.๕๓ % อายุ ๓๑ - ๔๐ ปี ๓๐.๔๐ % และอายุ ๒๐ - ๓๐ ปี มี ๑๐.๒๗ % ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๑

จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีวุฒิ (ต่ำกว่าม. ๖ หรือ ม.ศ.๓)	๒๐๕	๙๑.๕๐
ต่ำกว่าปริญญาตรี (ตั้งแต่ม.ศ.๓ขึ้นไป)	๑๕	๘.๕๐
ปริญญาตรีและสูงกว่า	-	-
รวม	๒๒๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๑ จะเห็นว่า จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามวุฒิ ผู้ที่มีวุฒิทางวิชาชีพน้อยมาก คือมีเพียง ๘.๕๐ % ซึ่งก็เป็นผู้มีอาชีพรับราชการทั้งสิ้น การจำแนกวุฒิครั้งนี้ถือเอาผู้มีความรู้สามัญตั้งแต่ชั้น ม. ๖ หรือ ม.ศ. ๓ ขึ้นไป ส่วนผู้ที่ไม่มีวุฒิจำนวนมากถึง ๙๑.๕๐ % ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ ๑๒

จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรและรับจ้าง	๑๔๘	๖๖.๐๓
คหชาวย	๕๓	๒๕.๔๓
รับราชการ	๑๘	๘.๕๐
รวม	๒๒๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นว่า จำนวนประชาชนที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรและรับจ้าง คือมีจำนวนถึง ๖๖.๐๓ % รองลงไปคือแก่ผู้มีอาชีพคหชาวยจำนวน ๒๕.๔๓ % ส่วนอาชีพรับราชการมีน้อยที่สุด คือมีจำนวนเพียง ๘.๕๐ % ซึ่งเขาไปมีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียนในฐานะกรรมการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การศึกษาโครงสร้างระบบบริหารการศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีโครงสร้างของระบบบริหารที่คล้ายคลึงกัน เฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ทุกรายละเอียดในตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓

จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก ๑ - ๕ ห้องเรียน	๒๒	๘๑.๖๗
ขนาดกลาง ๑๐ - ๒๐ ห้องเรียน	๒	๘.๓๓
ขนาดใหญ่ ๒๑ - ๓๐ ห้องเรียน	-	-
ขนาดใหญ่มาก ๓๐ ห้องเรียนขึ้นไป	-	-
รวม	๒๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีถึง ๘๑.๖๗ % ที่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีโรงเรียนขนาดกลางอยู่เพียง ๘.๓๓ % ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่มาก ไม่มีเลย

การศึกษาทั้งจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ และข้อมูลในแบบสอบถาม พบว่า โครงสร้างระบบบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้นตามขนาดของโรงเรียน คือในโรงเรียนที่มีขนาดเล็ก การจัดระบบการแบ่งงาน การจัดสายงานและหน่วยงาน ยังเป็นไปในลักษณะการรวมอำนาจ และก็จะค่อย ๆ กระจายอำนาจมากขึ้นโดยลำดับ ตามขนาดของโรงเรียน อย่างไรก็ตามจากผลการสังเกตเกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไป โรงเรียนยังไม่มี การจัดหน่วยงานภายในอย่างมีระบบตามหลักวิชา ส่วนใหญ่มักจัดหน่วยงานภายในโรงเรียนในลักษณะไม่เป็นแบบแผน (Informal) ไม่คำนึงถึงแบบแผนที่มีระบบแน่ชัด (Formal)

หน่วยศึกษานิเทศก์, บันทึกการนิเทศการศึกษา (พระนคร : กรมสามัญศึกษา, ๒๕๑๔), หน้า ๕๑.

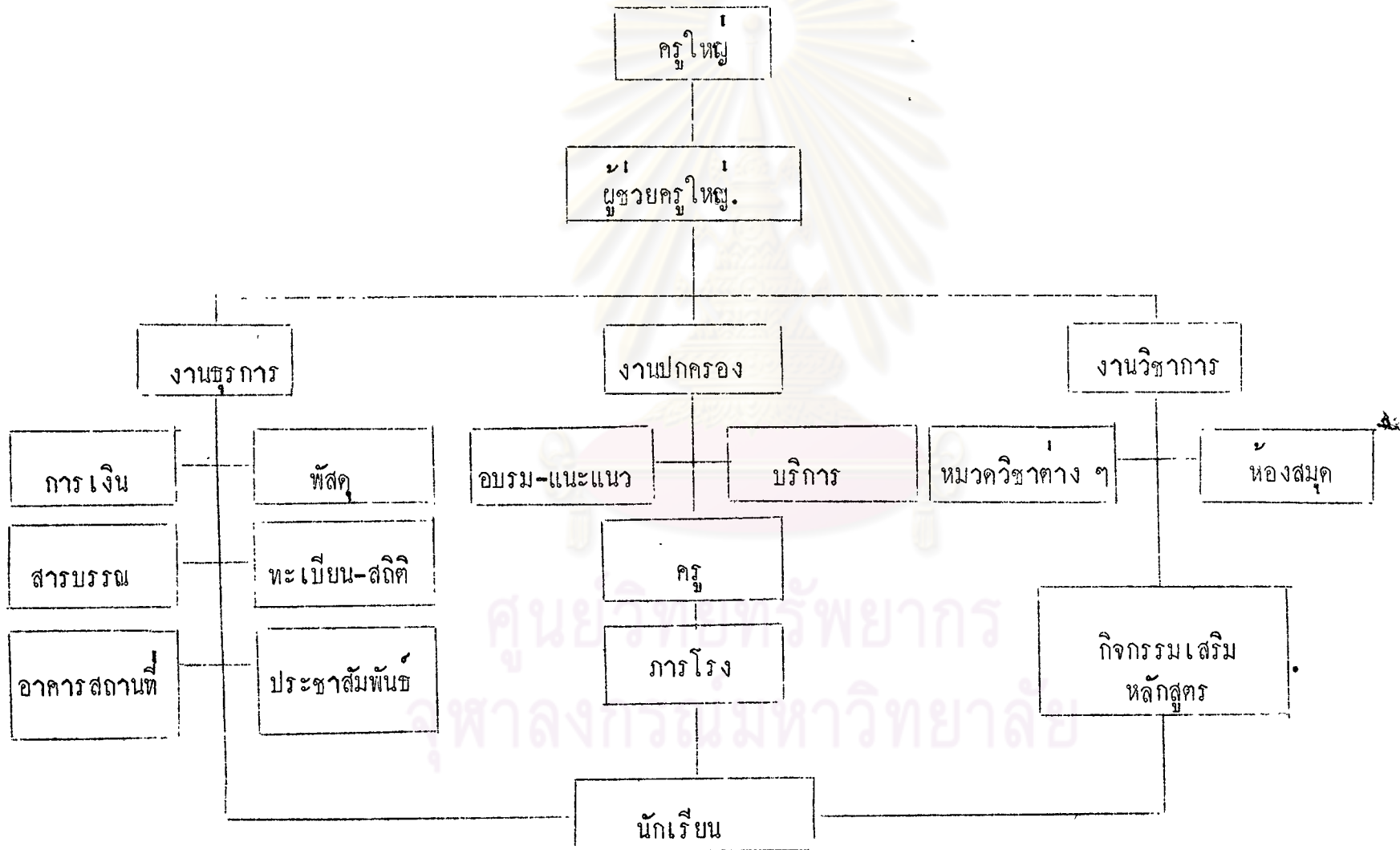
งานบริหารโรงเรียนมักขึ้นอยู่กับความพอใจส่วนตัว และความเคยชินที่ปฏิบัติสืบเนื่องกันมา การแบ่งงานภายในโรงเรียนขาดลักษณะที่จะส่งเสริม ให้ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายปฏิบัติการของโรงเรียน ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนประสานงานกัน โดยวางโครงสร้างของหน่วยงานใหม่ระบบที่แน่นอนถูกต้องตามหลักวิชาเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาโครงสร้างของระบบบริหาร ภายในโรงเรียนดังกล่าวมาแล้ว พอประมวลสรุปเป็นรูปแบบใหญ่ ๆ ได้ ๒ แบบ คือ

๑.๑ ยึดแนวระบบสายการบังคับบัญชาเป็นหลัก กล่าวคือ ภายในโรงเรียนมีครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด มีผู้ช่วยครูใหญ่ หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ทำหน้าที่ " ช่วย " ครูใหญ่ หรืออาจารย์ใหญ่ และมีหัวหน้าฝ่ายตามลักษณะงาน เช่น ฝ่ายธุรการ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบุคลากรและบริการ เป็นผู้บังคับบัญชารองลงมาตามสายการบังคับบัญชา โดยไม่ใคร่ระบุเป็นการแน่นอนชัดเจน ว่าหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานที่ปรึกษา (Staff) หรือหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานช่วย (Auxiliary) แต่อย่างไรก็ตาม ซึ่งจะเห็นได้ในโรงเรียนขนาดเล็ก (ดูแผนภูมิที่ ๘ หน้า ๘๘)

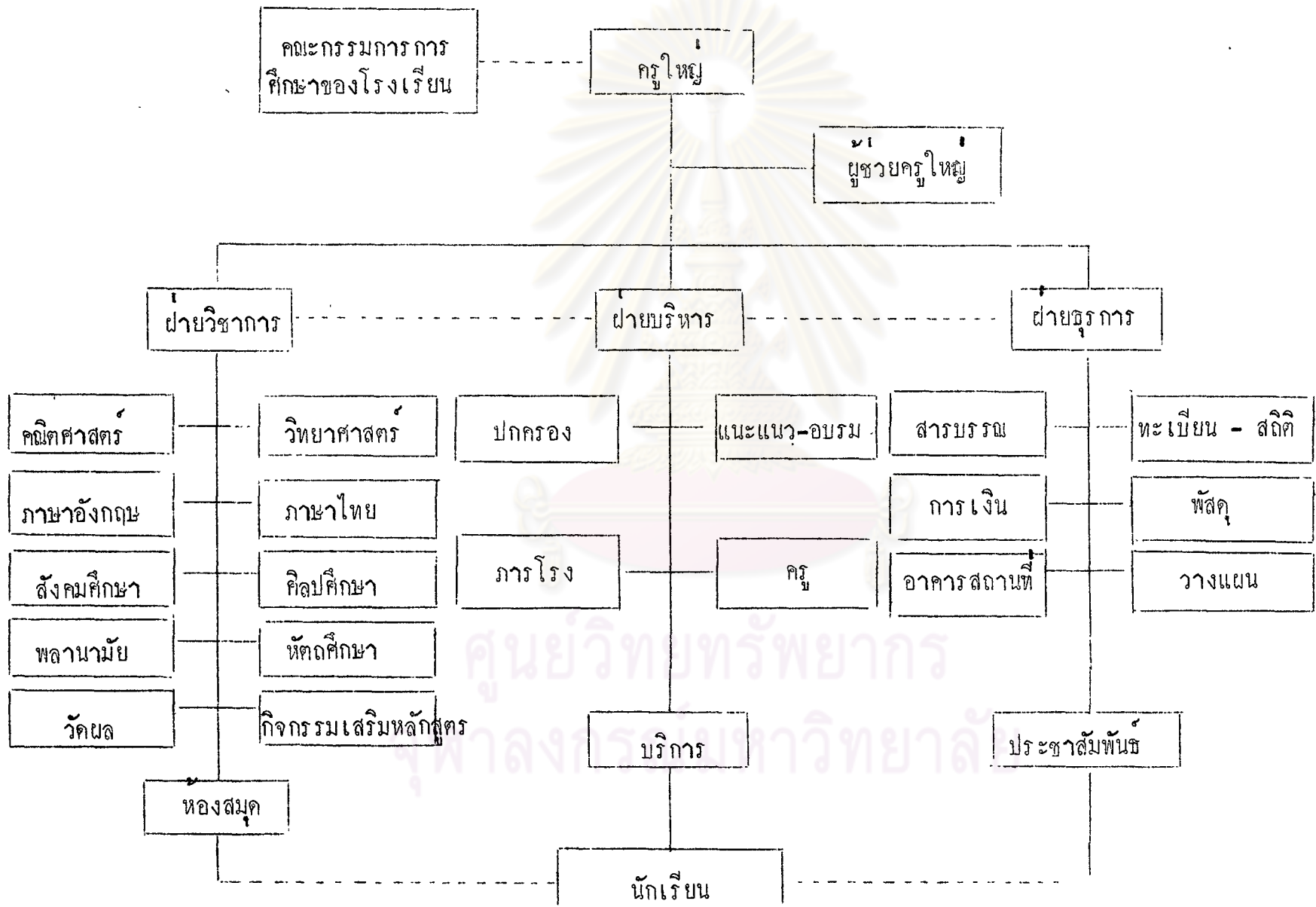
๑.๒ ยึดแนวระบบบริหารตามแนวในข้อ ๑.๑ แต่ประยุกต์ผสมเข้ากับหลักวิชาและทฤษฎีการบริหารงาน โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโรงเรียน หรือคณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียนขึ้น เพื่อเป็นที่ปรึกษาแก่ฝ่ายบริหาร ในการดำเนินงานต่างๆของโรงเรียน รวมทั้งการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามลักษณะงานของแต่ละฝ่าย ให้มีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน โดยระบุไว้เป็นการแน่นอนชัดเจน อันเป็นลักษณะการบริหารตามแบบของการกระจายอำนาจในการบริหารภายในโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการวางรูปแบบการบริหารภายในโรงเรียน ให้สอดคล้องกับระบอบการปกครองของประเทศในัจจุบัน ซึ่งจะพบในโรงเรียนขนาดกลาง (ดูแผนภูมิที่ ๙ หน้า ๘๐)

แผนภูมิที่ ๔ แสดงการบริหารงานในโรงเรียนประถมศึกษา ตามระบบสายการบังคับบัญชา

ของโรงเรียนขนาดเล็ก

แผนภูมิที่ ๕ แสดงองค์การบริหารโรงเรียนประชาบาล ตามแนวประยุกต์หลักทฤษฎีการบริหาร การศึกษา
ของโรงเรียนขนาดกลาง

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม จากข้อมูลในแบบสอบถาม ตามความเห็นของผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาภายในโรงเรียนทั้ง ๕ ประเภท ที่ได้รับแบบสอบถามคืน เมื่อได้นำมาวิเคราะห์แล้ว ปรากฏผลตามตารางต่อไปนี้.-

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔

แสดงการย่อยละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของผู้บริหารในงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๑. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองประชุม	๖	๖.๐๖	๓๒	๓๒.๓๒	๔๒	๔๒.๔๒	๑๔	๑๔.๑๔	๒	๒.๐๒	๓	๓.๐๓
๒. ผู้ปกครองบริจาคเงิน-วัสดุให้- โรงเรียน	๔	๔.๐๔	๒๘	๒๘.๒๘	๔๑	๔๑.๔๑	๑๔	๑๔.๑๔	๖	๖.๐๖	๕	๕.๐๕
๓. ประชาชนอุทิศแรงงานพัฒนาโรงเรียน	-	-	๓๓	๓๓.๓๓	๕๑	๕๑.๕๑	๑๕	๑๕.๑๕	-	-	-	-
๔. ประชาชนให้ข้อคิดเห็นในกิจการ- ของโรงเรียน	๑	๑.๐๑	๒๖	๒๖.๒๖	๔๗	๔๗.๔๗	๒๑	๒๑.๒๑	๑	๑.๐๑	๓	๓.๐๓
๕. เติญวิทยากรภายนอกมาช่วยสอน	-	-	๕	๕.๐๕	๔๒	๔๒.๔๒	๓๐	๓๐.๓๐	๑๘	๑๘.๑๘	๔	๔.๐๔
๖. ให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่	๔	๔.๐๔	๓๔	๓๔.๓๔	๓๗	๓๗.๓๗	๑๘	๑๘.๑๘	๓	๓.๐๓	๒	๒.๐๒
๗. โรงเรียนรวมในงานประเพณีท้องถิ่น	๑๓	๑๓.๑๓	๔๖	๔๖.๔๖	๒๘	๒๘.๒๘	๘	๘.๐๘	-	-	๒	๒.๐๒
๘. โรงเรียนรวมปรับปรุงอนามัยท้องถิ่น	๑	๑.๐๑	๓๘	๓๘.๓๘	๓๔	๓๔.๓๔	๒๑	๒๑.๒๑	๑	๑.๐๑	๓	๓.๐๓
๙. โรงเรียนเอาความคิดประชาชนมา ช่วยในการปรับปรุงงานของโรงเรียน	๒	๒.๐๒	๔๑	๔๑.๔๑	๓๘	๓๘.๓๘	๑๐	๑๐.๑๐	๓	๓.๐๓	๔	๔.๐๔
๑๐. กรรมการศึกษารวมวางแผนงาน- ของโรงเรียน	๑๑	๑๑.๑๑	๓๘	๓๘.๓๘	๓๒	๓๒.๓๒	๑๒	๑๒.๑๒	๑	๑.๐๑	๔	๔.๐๔

จากตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้าน -
ความสัมพันธ์กับชุมชนดังนี้

ขอ. ๑ ผู้บริหารมีความเห็นสูงสุดต่อการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของ
โรงเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๒ รองลงไปได้แก่ระดับมาก คิดเป็น
ร้อยละ ๓๒.๓๒ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนยังให้ความสนใจในการเชิญผู้ปกครองมารวม
ประชุม เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนน้อย ในสายตาของผู้บริหาร

ขอ. ๒ ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้ปกครองหรือประชาชนยังให้ความสนใจบริจาค
เงินหรือวัสดุให้แก่โรงเรียนอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๑ ระดับมาก ร้อยละ
๒๕.๒๕ น้อยที่สุดและไม่เคยรวมร้อยละ ๒๐.๒๐ แสดงว่าผู้ปกครองหรือประชาชนยังให้
ความร่วมมือแก่โรงเรียนน้อย ในการบริจาคเงินและวัสดุให้แก่โรงเรียนเพื่อมาช่วยเหลือ
การศึกษาและเข้ามาเป็นผู้อุปถัมภ์โรงเรียน

ขอ. ๓ ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้ปกครองหรือประชาชนยังมีส่วนร่วมในการอุทิศ
แรงงานเพื่อช่วยในการพัฒนาโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย คือมีจำนวนถึง ๕๑ คนหรือคิด
เป็นร้อยละ ๕๑.๕๑ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงไปก็คือผู้มีความเห็นอยู่ในระดับ
มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ และมีความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด อีกร้อยละ ๑๕.๑๕
แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ปกครองหรือประชาชนไม่ค่อยได้ช่วยเหลือโรงเรียนในด้านกรอุทิศแรง-
งานเพื่อร่วมกันพัฒนาโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ขอ. ๔ ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่า ผู้ปกครองหรือประชาชนให้ข้อคิดเห็น
และข้อเสนอแนะในกิจการของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๔๗ รอง-
ลงไปได้แก่ผู้มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๖

ขอ. ๕ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วย
ในการสอน อยู่ในระดับน้อย และน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๒ และ ๓๐.๓๐ ตาม
ลำดับ ซึ่งหมายถึงว่าโรงเรียนส่วนมากยังขาดการแสวงหาแหล่งวิทยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้
เป็นประโยชน์ ในการเรียนการสอนของโรงเรียน

ขอ. ๖ ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่า โรงเรียนให้ประชาชนใช้อาคารสถาน-
ที่ของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดรวมคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๖ ส่วนผู้ที่ให้ความ
เห็นอยู่ในระดับมากและมากที่สุด มีรวมคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓๔ นอกนั้นร้อยละ ๕.๐๕ เห็นว่า

ไม่เคย และ ไม่ตอบ

ขอ. ๗ ผู้บริหารให้ความเห็นว่า โรงเรียนได้เข้าร่วมในงานประเพณีของท้องถิ่น ในระดับมากและมากที่สุด รวมคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔๘ เห็นว่ามีส่วนรวมน้อย และ น้อยที่สุด รวมคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ นอกนั้นอีกร้อยละ ๒.๐๒ ไม่ตอบหรือไม่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้แต่อย่างใด แสดงว่าโรงเรียนให้ความร่วมมือแก่ชุมชนในเรื่องนี้ดี

ขอ. ๘ ผู้บริหารให้ความเห็นว่า โรงเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปรับปรุงค่านิยมแก๊งท้องถิ่น อยู่ในระดับมากและมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๐ และอีกร้อยละ ๕๕.๕๕ เห็นว่ามีน้อยและน้อยที่สุด ส่วนอีกร้อยละ ๔.๐๔ เห็นว่าไม่เคยและไม่ให้ความเห็น ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนมีส่วนร่วมน้อยกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงค่านิยมของประชาชนในท้องถิ่น

ขอ. ๙ ผู้บริหารร้อยละ ๔๓.๔๓ เห็นว่ามีมากและมากที่สุด และอีกร้อยละ ๕๕.๕๕ เห็นว่ามีน้อยและน้อยที่สุด ส่วนอีกร้อยละ ๑.๐๑ เห็นว่าไม่เคยและไม่ออกความเห็น แสดงว่าโรงเรียนยังเอาความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและประชาชนมาเป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียนเป็นส่วนน้อย

ขอ. ๑๐ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า กรรมการศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนงานของโรงเรียน อยู่ในระดับมากและมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๐ และอีกร้อยละ ๔๔.๔๔ เห็นว่ามีส่วนรวมอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุด ส่วนอีกร้อยละ ๕.๐๕ เห็นว่าไม่เคยและไม่ออกความเห็น แสดงว่าโรงเรียนส่วนมากมีกรรมการศึกษาช่วยในการวางแผนดำเนินงานของโรงเรียน

เกี่ยวกับงานในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในความเห็นของผู้บริหาร เมื่อก้าวโดยสรุปแล้วจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย คือ ขอ. ๑-๖ ส่วนที่เห็นว่ามีปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก มีเพียง ๓ ขอ เท่านั้นคือ ขอ. ๗ - ๑๐

ตารางที่ ๑๕
แสดงการยลเกี่ยวกับความเห็นของผู้บริหารในการปฏิบัติงานด้านวิชาการเป็นรายข้อ

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๑๑. เข้าใจวัตถุประสงค์-เนื้อหาหลักสูตร	๒๖	๒๖.๒๖	๕๑	๕๑.๕๑	๕	๕.๐๕	๖	๖.๐๖	๓	๓.๐๓	๔	๔.๐๔
๑๒. โรงเรียนจัดการศึกษาช่วยเพิ่มรายได้	๘	๘.๐๘	๓๘	๓๘.๓๘	๓๕	๓๕.๓๕	๑๗	๑๗.๑๗	๑	๑.๐๑	-	-
๑๓. โรงเรียนช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมอันดี	๑๕	๑๕.๑๕	๔๖	๔๖.๔๖	๒๕	๒๕.๒๕	๑	๑.๐๑	๔	๔.๐๔	๘	๘.๐๘
๑๔. นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์	๑	๑.๐๑	๒๔	๒๔.๒๔	๕๐	๕๐.๕๐	๑๗	๑๗.๑๗	-	-	๗	๗.๐๗
๑๕. โรงเรียนปรับปรุงแนวการสอน	-	-	๓๒	๓๒.๓๒	๔๕	๔๕.๔๕	๑๗	๑๗.๑๗	-	-	๕	๕.๐๕
๑๖. ครูใหญ่ช่วยครูในคาบการเรียนการสอน	๔	๔.๐๔	๔๒	๔๒.๔๒	๓๙	๓๙.๓๙	๘	๘.๐๘	-	-	๖	๖.๐๖
๑๗. ครูใหญ่ออกตรวจตามชั้นเรียน	๑	๑.๐๑	๓๙	๓๙.๓๙	๓๖	๓๖.๓๖	๕	๕.๐๕	๕	๕.๐๕	๑๓	๑๓.๑๓
๑๘. ครูใหญ่ดูแลให้ครูได้สอนตามหลักสูตร	๗	๗.๐๗	๔๕	๔๕.๔๕	๓๒	๓๒.๓๒	๘	๘.๐๘	๔	๔.๐๔	๓	๓.๐๓
๑๙. ครูใหญ่ชักชวนให้ครูอ่านหนังสือมากขึ้น	๘	๘.๐๘	๔๑	๔๑.๔๑	๒๘	๒๘.๒๘	๙	๙.๐๙	-	-	๑๓	๑๓.๑๓
๒๐. ครูได้รับการอบรมทางวิชาการ	๓	๓.๐๓	๓๘	๓๘.๓๘	๔๒	๔๒.๔๒	๘	๘.๐๘	-	-	๘	๘.๐๘
๒๑. ครูสอนไม่ตรงตามความถนัดของตน	๑๑	๑๑.๑๑	๒๑	๒๑.๒๑	๔๒	๔๒.๔๒	๑๔	๑๔.๑๔	๓	๓.๐๓	๗	๗.๐๗
๒๒. ครูหัวหน้าหมวดช่วยครูใหญ่ด้านวิชาการ	-	-	๓๑	๓๑.๓๑	๓๔	๓๔.๓๔	๑๔	๑๔.๑๔	๘	๘.๐๘	๑๒	๑๒.๑๒
๒๓. ครูมีเสรีภาพในการวัดผลการศึกษา	๑๖	๑๖.๑๖	๔๗	๔๗.๔๗	๑๓	๑๓.๑๓	๑๓	๑๓.๑๓	-	-	๑๐	๑๐.๑๐
๒๔. ศึกษาในเทศกช่วยครูคาบการสอน	-	-	๓๑	๓๑.๓๑	๓๘	๓๘.๓๘	๒๓	๒๓.๒๓	๓	๓.๐๓	๔	๔.๐๔
๒๕. ผู้บริหารนอกโรงเรียนช่วยงานวิชาการ	๒	๒.๐๒	๓๒	๓๒.๓๒	๔๐	๔๐.๔๐	๑๕	๑๕.๑๕	๔	๔.๐๔	๖	๖.๐๖

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นว่าผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการ
ในโรงเรียน ดังนี้.-

ข้อ. ๑๑ ผู้บริหารมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของหลักสูตรที่ทางราชการกำหนดไว้ อยู่ในระดับมาก คือมีจำนวนถึงร้อยละ ๕๑.๕๑ รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๒๖.๒๖

ข้อ ๑๒. ผู้บริหารเห็นว่า การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำ มีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้ และช่วยปรับปรุงสภาพของท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก และน้อย ใกล้เคียงกันคือ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ และ ๓๕.๓๕ ตามลำดับ

ข้อ. ๑๓ ผู้บริหารเห็นว่า การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำ มีส่วนช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีให้แก่นักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๔๖ รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ ๒๕.๒๕

ข้อ. ๑๔ ผู้บริหารเห็นว่า นักเรียนได้นำเอาความรู้ที่ได้จากโรงเรียน มาช่วยในการปรับปรุงอาชีพของผู้ปกครอง อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๐ รองลงไปคือผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๒๔.๒๔

ข้อ. ๑๕ ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวการสอนของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ได้นำเอาใจใส่ปรับปรุงแนวการสอนของโรงเรียนเท่าที่ควร

ข้อ. ๑๖ ผู้บริหารเห็นว่า ครูใหญ่ได้ช่วยเหลือหรือแนะนำครูในเรื่องการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ถึงร้อยละ ๔๖.๔๖ รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย ร้อยละ ๓๘.๓๘

ข้อ. ๑๗ ผู้บริหารเห็นว่า ครูใหญ่ออกเดินไปตรวจชั้นเรียน ขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ในชั้นตามปกติ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือ ร้อยละ ๓๖.๓๖

ข้อ. ๑๘ ผู้บริหารมีความเห็นว่า ครูใหญ่คอยดูแลหรือคอยตักเตือนให้ครูสอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๓๖.๓๖

ข้อ. ๑๙ ผู้บริหารเห็นว่า ครูใหญ่เคยขอร้องหรือชักชวน ให้ครูอ่านหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๑ รองลงไปไ้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๒๘.๒๘

ข้อ. ๒๐ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูในโรงเรียนยังได้รับการอบรมทางด้านวิชาการอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๒ รองลงไปไ้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘

ข้อ. ๒๑ ผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนยังประสบปัญหาครูต้องสอนไม่ตรงตามความถนัดอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๒ รองลงไปไ้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือร้อยละ ๒๑.๒๑

ข้อ. ๒๒ ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่า ครูหัวหน้าหมวดวิชามีส่วนช่วยเหลือครูใหญ่และคณะครูในดานวิชาการ อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓๔ รองลงไปไ้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือมีจำนวนร้อยละ ๓๑.๓๑

ข้อ. ๒๓ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูในโรงเรียนมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบเพื่อวัดผลการศึกษาของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ถึงร้อยละ ๔๗.๔๗ รองลงไปไ้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๖

ข้อ. ๒๔ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ศึกษานิเทศก์ยังมีส่วนในการช่วยเหลือครูทางด้านวิชาการและการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ รองลงไปไ้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือร้อยละ ๓๑.๓๑

ข้อ. ๒๕ ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังมีความเห็นว่า ศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษาหรือหัวหน้าหมวดการศึกษา ยังมีส่วนช่วยโรงเรียนในการปรับปรุงงานด้านวิชาการอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๐ รองลงไปไ้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือร้อยละ ๓๒.๓๒

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ในความเห็นของผู้บริหารจะเห็นได้ว่า มีความเห็นอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับน้อย ในอัตราใกล้เคียงกัน คือ ในจำนวนข้อสอบถาม ๑๕ ข้อ มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดในระดับมาก จำนวน ๘ ข้อ คือ ข้อ. ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, และ ๒๓ ส่วนในระดับน้อย มีจำนวน ๗ ข้อ คือ ข้อ. ๑๔, ๑๕, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๔, และ ๒๕.

ตารางที่ ๑๖

แสดงคำรอยละเกี่ยวกับความเห็นของผู้บริหารในการปฏิบัติงานด้านบุคลากร เป็นรายชื่อ

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๒๖. มีบทบาทในการวางนโยบายคัดเลือกแต่งตั้ง โอน ย้าย ให้คุณให้โทษ แก่บุคลากรโรงเรียน	๗	๗.๐๗	๓๐	๓๐.๓๐	๒๑	๒๑.๒๑	๑๑	๑๑.๑๑	๒๗	๒๗.๒๗	๓	๓.๐๓
๒๗. มีบทบาทในการวางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการคัดเลือก แต่งตั้ง โอน ย้าย และให้คุณให้โทษ ฯ	๔	๔.๐๔	๒๗	๒๗.๒๗	๒๑	๒๑.๒๑	๑๒	๑๒.๑๒	๓๒	๓๒.๓๒	๓	๓.๐๓
๒๘. โรงเรียนได้รับการบรรจุครูตรงกับความต้องการของโรงเรียน	๑	๑.๐๑	๓๓	๓๓.๓๓	๓๓	๓๓.๓๓	๒๒	๒๒.๒๒	๔	๔.๐๔	๖	๖.๐๖
๒๙. มีส่วนร่วมพิจารณาคัดเลือกและบรรจุครู	๘	๘.๐๘	๑๓	๑๓.๑๓	๑๙	๑๙.๑๙	๑๑	๑๑.๑๑	๔๕	๔๕.๔๕	๓	๓.๐๓
๓๐. โรงเรียนจัดสวัสดิการให้แก่ครู	๒	๒.๐๒	๓๐	๓๐.๓๐	๓๓	๓๓.๓๓	๒๖	๒๖.๒๖	๕	๕.๐๕	๓	๓.๐๓
๓๑. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน	๑๗	๑๗.๑๗	๕๐	๕๐.๕๐	๑๖	๑๖.๑๖	๕	๕.๐๕	๑	๑.๐๑	๑๐	๑๐.๑๐
๓๒. ครูใหญ่ประเมินผลงานของครูอย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรม	๑๗	๑๗.๑๗	๔๘	๔๘.๔๘	๑๘	๑๘.๑๘	๓	๓.๐๓	๑๒	๑๒.๑๒	๔	๔.๐๔

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๓๓. อัตราครูในโรงเรียนเหมาะสม	๔	๔.๐๔	๔๒	๔๒.๔๒	๓๓	๓๓.๓๓	๕	๕.๐๕	๑	๑.๐๑	๑๖	๑๖.๑๖
๓๔. ทรามนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติ งานต่าง ๆ ของโรงเรียน	๑๓	๑๓.๑๓	๔๔	๔๔.๔๔	๒๕	๒๕.๒๕	๖	๖.๐๖	-	-	๑๖	๑๖.๑๖
๓๕. ครูใหญ่ให้ความช่วยเหลือครูใน การปฏิบัติงานต่าง ๆ	๑๑	๑๑.๑๑	๕๐	๕๐.๕๐	๒๓	๒๓.๒๓	-	-	๒	๒.๐๒	๑๔	๑๔.๑๔
๓๖. ครูใหญ่ช่วยแก้ไขปรับปรุงขอบ พรวงในการทำงานของครู	๔	๔.๐๔	๔๖	๔๖.๔๖	๒๙	๒๙.๒๙	๑	๑.๐๑	๕	๕.๐๕	๑๕	๑๕.๑๕
๓๗. มีส่วนรวม เสนอแนะในการเลื่อน เงินเดือนครู	๑๔	๑๔.๑๔	๓๒	๓๒.๓๒	๒๒	๒๒.๒๒	๑๒	๑๒.๑๒	๑๓	๑๓.๑๓	๖	๖.๐๖
๓๘. โรงเรียนวางแผนปฏิบัติงานต่างๆ	๑	๑.๐๑	๔๙	๔๙.๔๙	๒๔	๒๔.๒๔	๑	๑.๐๑	๑	๑.๐๑	๑๖	๑๖.๑๖
๓๙. ครูมีโอกาสแสดงความคิดเห็น นำครูใหญ่ในการบริหารโรงเรียน	๒	๒.๐๒	๔๕	๔๕.๔๕	๓๑	๓๑.๓๑	๙	๙.๐๙	๑	๑.๐๑	๑๖	๑๖.๑๖
๔๐. เคยโต้แย้งคำสั่งของผู้นั่งคัมบัญชา	-	-	๑๙	๑๙.๑๙	๒๖	๒๖.๒๖	๒๒	๒๒.๒๒	๒๓	๒๓.๒๓	๙	๙.๐๙

จากตารางที่ ๑๖ จะเห็นว่าผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดังนี้.-

ขอ. ๒๖ ผู้บริหารมีความเห็นต่อการมีบทบาทในการวางนโยบาย เกี่ยวกับการคัดเลือก บรรจุแต่งตั้ง โอน ย้าย และให้ครูให้โทษแก่บุคลากรโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๐ รองลงไปคือแก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับไม่เคย ซึ่งมีถึงร้อยละ ๒๗.๒๗ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระดับโรงเรียนเกือบไม่มีส่วนร่วมในเรื่องนี้เลย

ขอ. ๒๗ ผู้บริหารมีความเห็นต่อการมีบทบาทในการวางระเบียบข้อบังคับ เกี่ยวกับการคัดเลือก บรรจุแต่งตั้ง โอน ย้าย ให้ครูให้โทษแก่บุคลากรโรงเรียน อยู่ในระดับไม่เคย คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๒ รองลงไปคือแก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗ แสดงว่าผู้บริหารจำนวนมากที่ไม่เคยมีบทบาทในเรื่องนี้

ขอ. ๒๘ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการที่โรงเรียนได้รับการบรรจุแต่งตั้งครูที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และ น้อย จำนวนเท่ากันคือ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนได้รับการบรรจุครูตรงกับความต้องการของทางโรงเรียนน้อยเป็นจำนวนพอสมควร

ขอ. ๒๙ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพิจารณาคัดเลือก และบรรจุครู อยู่ในระดับไม่เคย ถึงร้อยละ ๔๕ ซึ่งแสดงว่าผู้บริหารจำนวนมากไม่เคยมีส่วนร่วมในเรื่องนี้เลย

ขอ. ๓๐ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการให้แก่ครูในโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ รองลงไปคือแก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๐ แสดงว่าครูในโรงเรียนยังมิได้รับการด้านสวัสดิการเท่าที่ควร

ขอ. ๓๑ ผู้บริหารจำนวนมากมีความเห็นเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือของครูในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๐ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนได้รับความร่วมมือเป็นอันดีจากครูในการบริหารงานของโรงเรียน

ขอ. ๓๒ ผู้บริหารมีความเห็นว่า ครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูเพื่อพิจารณาความชอบอย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรม อยู่ในระดับมาก หรือดี คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ ซึ่งแสดงว่าครูในโรงเรียนได้รับความยุติธรรมในเรื่องนี้พอสมควร

ขอ. ๓๓ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการจัดอัตราค่าจ้างครูให้แก่โรงเรียน อยู่ในระดับมาก หรือ เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๖ รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย หรือ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้รับการจัดสรรอัตราค่าจ้างครูอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม

ขอ. ๓๔ ผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ ซึ่งแสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ได้รับทราบเกี่ยวกับนโยบายในการปฏิบัติงานของโรงเรียนดี

ขอ. ๓๕ ผู้บริหารมีความเห็นว่า ครูใหญ่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก หรือ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๐ ซึ่งแสดงว่า ผู้บริหารระดับโรงเรียนได้เอาใจใส่เกี่ยวกับเรื่องนี้กันเป็นส่วนมาก

ขอ. ๓๖ ผู้บริหารมีความเห็นว่า ครูใหญ่เคยช่วยแก้ไขปรับปรุงขอบกพร่องในการทำงานของครู อยู่ในเกณฑ์น้อย หรือ ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๖ แสดงว่าครูใหญ่ส่วนมากได้เอาใจใส่สนใจที่จะช่วยแก้ไขปรับปรุงขอบกพร่องในการทำงานของครูภายในโรงเรียนของตนอยู่เสมอ

ขอ. ๓๗ ผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้มีอำนาจในการเลื่อนเงินเดือนครูว่า มีส่วนรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารการศึกษาในทุกระดับยังมีส่วนให้ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้อยู่พอสมควร

ขอ. ๓๘ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนปฏิบัติงานในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก หรือ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ แสดงว่าการบริหารกิจการของโรงเรียนส่วนใหญ่โรงเรียนได้กำหนดแผนในการดำเนินงานของโรงเรียนไว้ล่วงหน้า

ขอ. ๓๙ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการที่ครูได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นแนะนำครูใหญ่ในการบริหารโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๓๑.๓๑

ขอ. ๔๐ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการโต้แย้งคำสั่งหรือการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาชั้นสูง อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖ รองลงไปร้อยละ ๒๓.๒๓ ไม่เคยโต้แย้งคำสั่งหรือการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาเลย

เมื่อก้าวโดยสรุปแล้ว เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคล ของโรงเรียนประชาบาล ในความเห็นของผู้บริหารโดยส่วนรวม จะเห็นได้ว่า มีความเห็นอยู่ในระดับมาก เป็นส่วนใหญ่ คือในจำนวนแบบสอบถามเกี่ยวกับงานด้านนี้ทั้งหมด รวม ๑๕ ขอนั้น มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดอยู่ในระดับมาก เป็นจำนวนถึง ๑๑ ข้อคือ ขอ. ๒๖, ๒๘, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๓๗, ๓๘ และ ๓๙ มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดอยู่ในระดับน้อย เพียง ๒ ข้อ คือ ขอ. ๓๐ และ ขอ. ๔๐ ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดอยู่ในระดับ ไม่เคยปฏิบัติเลย อีก ๒ ข้อ นั้นได้แก่ ขอ. ๒๗ และ ขอ. ๒๙ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารการศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญและเอาใจใส่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคลภายในโรงเรียน ไม่นอไปกวางานด้านอื่น ๆ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงการรอยละเกี่ยวกับความเห็นของผู้บริหารในการปฏิบัติงานด้านกิจการนักเรียนเป็นรายข้อ

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำ	รอยละ	จำ	รอยละ	จำ	รอยละ	จำ	รอยละ	จำ	รอยละ	จำ	รอยละ
	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน	นวน
๔๑. มีเด็กในเกณฑ์อายุขีกับเด็กสำรวจเข้าเรียน	๔๓	๔๓.๘๓	๒๔	๒๔.๒๔	๕	๕.๐๕	๕	๕.๐๕	๑๒	๑๒.๑๒	๑๒	๑๒.๑๒
๔๒. ต้องแก้ไขปัญหาเด็กในเกณฑ์ขังคับเข้าเรียน แกะขากเรียนเนื่องจากเหตุอื่น ๆ	๒๗	๒๗.๒๗	๒๓	๒๓.๒๓	๒๖	๒๖.๒๖	๗	๗.๐๗	๖	๖.๐๖	๑๐	๑๐.๑๐
๔๓. โรงเรียนเคยจัดให้มีการวิเคราะห์หรือวิจัยเกี่ยวกับเด็กเป็นรายบุคคล	-	-	๑๒	๑๒.๑๒	๒๗	๒๗.๒๗	๒๐	๒๐.๒๐	๓๑	๓๑.๓๑	๕	๕.๐๕
๔๔. โรงเรียนเคร่งครัดต่อระเบียบปกครอง	๒	๒.๐๒	๔๓	๔๓.๔๓	๓๑	๓๑.๓๑	๘	๘.๐๘	๖	๖.๐๖	๕	๕.๐๕
๔๕. ครูช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรมต่างๆ	๑๐	๑๐.๑๐	๔๕	๔๕.๔๕	๒๗	๒๗.๒๗	๕	๕.๐๕	๑	๑.๐๑	๑๒	๑๒.๑๒
๔๖. โรงเรียนฝึกนักเรียนให้ทำงานร่วมกัน	๑๕	๑๕.๑๕	๔๕	๔๕.๔๕	๒๒	๒๒.๒๒	๕	๕.๐๕	๓	๓.๐๓	๕	๕.๐๕
๔๗. ผู้ปกครองเอาใจใส่ปัญหาของนักเรียน	๕	๕.๐๕	๒๗	๒๗.๒๗	๓๔	๓๔.๓๔	๒๑	๒๑.๒๑	๒	๒.๐๒	๑๐	๑๐.๑๐
๔๘. ลูกเสือและอนุชาชาคว่าเพื่อประโยชน์	๑	๑.๐๑	๓๓	๓๓.๓๓	๔๐	๔๐.๔๐	๑๐	๑๐.๑๐	๖	๖.๐๖	๕	๕.๐๕
๔๙. โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	-	-	๒๐	๒๐.๒๐	๓๘	๓๘.๓๘	๒๖	๒๖.๒๖	๑๓	๑๓.๑๓	๒	๒.๐๒
๕๐. ครูช่วยกันสอดส่องดูแลความประพฤติ นักเรียน	๗	๗.๐๗	๔๔	๔๔.๔๔	๓๒	๓๒.๓๒	๑๑	๑๑.๑๑	-	-	๕	๕.๐๕

จากตารางที่ ๑๗ จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียน ของโรงเรียนประชาบาลดังนี้.-

ขอ. ๔๑ ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสำรวจเด็กเข้าเรียน มีเด็กอายุในเกณฑ์ซึ่งคับตักสำรวจ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๓ และในระดับมาก ร้อยละ ๒๔.๒๔ ซึ่งแสดงว่าการสำรวจเด็กเข้าเรียนภาคบังคับ ตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา นั้น ยังมีเด็กตักสำรวจอยู่เป็นจำนวนมากในทุกห้องที่ของภาคนี้ (ความจริงแบบสอบถามข้อนี้เป็นนิเสธ ผลที่แสดงไว้ในที่นี้ผู้วิจัยได้ปรับเป็นที่เรียบร้อยแล้ว)

ขอ. ๔๒ ผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาเด็กในเกณฑ์ซึ่งคับเข้าเรียนแต่ขาดเรียนเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒๗ รองลงไปให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย และระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๖ และ ๒๓.๒๓ ตามลำดับ แสดงว่าปัญหาการขาดเรียนของเด็กในเกณฑ์ซึ่งคับ ยังเป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้บริหารการศึกษาในทุกระดับ ที่จะต้องหาทางแก้ไขกันต่อไป

ขอ. ๔๓ ผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดให้มีการวิเคราะห์หรือวิจัยเกี่ยวกับเด็กเป็นรายบุคคลของโรงเรียน อยู่ในระดับไม่เคยทำเลย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๑ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๒๗.๒๗ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ได้ให้ความสนใจที่จะศึกษาเด็กด้วยวิธีวิเคราะห์หรือวิจัยเด็กเป็นรายบุคคลเท่าใดนัก

ขอ. ๔๔ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเคร่งครัดระเบียบในการปกครองของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๓ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๑ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีระเบียบในการปกครองอยู่อย่างเคร่งครัด

ขอ. ๔๕ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการช่วยเหลือนักเรียนในการจัดกิจกรรมต่างๆ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๒๗.๒๗ แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมของนักเรียนมากขึ้นในปัจจุบัน

ขอ. ๔๖ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการฝึกให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงไปไต่แกผู้ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๒๒.๒๒ ซึ่งแสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจส่งเสริมในเรื่องนี้อยู่มาก

ขอ. ๔๗ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ต่อความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓๔ รองลงไปไต่แกผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือร้อยละ ๒๗.๒๗ แสดงว่าผู้ปกครองยังให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเกี่ยวกับความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียนในความปกครองของตนน้อย

ขอ. ๔๘ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการบำเพ็ญประโยชน์ของลูกเสือและอนุภาคในโรงเรียนตอชุมชน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๐ รองลงไปไต่แกระดับมาก คือร้อยละ ๓๓.๓๓ แสดงว่าในโรงเรียนประชาบาลส่วนใหญ่ยังเอาใจใส่ต่อการบำเพ็ญประโยชน์ของลูกเสือและอนุภาคภายในโรงเรียนตอชุมชน ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้โรงเรียนและชุมชนใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น อยู่ในเกณฑ์น้อย

ขอ. ๔๙ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการจัดชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ รองลงไปไต่แกระดับน้อยมาก คือร้อยละ ๒๖.๒๖ ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนยังไม่ได้ให้ความเอาใจใส่ต่อการส่งเสริม ให้มีการจัดชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรขึ้นในโรงเรียนเท่าที่ควรจะเป็น

ขอ. ๕๐ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับครู ในการเอาใจใส่สอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ รองลงไปไต่แกระดับน้อย คือร้อยละ ๓๒.๓๒ แสดงว่าครูในโรงเรียนได้มีส่วนอย่างสำคัญในการช่วยสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียน

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียน ในความเห็นของผู้บริหารโดยส่วนรวมเป็นรายขอ จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถาม ๓๖ ขอ มีผู้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน ๒ ขอ คือ ขอ. ๔๑ และ ๔๒ ระดับมาก จำนวน ๔ ขอ คือ ขอ. ๔๔, ๔๕, ๔๖ และ ๕๐ ระดับน้อย จำนวน ๓ ขอ คือ ขอ. ๔๗, ๔๘ และ ๔๙ ส่วนขอ. ๔๓ นั้น มีผู้ให้ความเห็นอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติเลย ซึ่งมีเพียง ๑ ขอเท่านั้นในการปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียนนับเป็นขอที่น่าสังเกต

ตารางที่ ๑๘

แสดงค่าร้อยละเกี่ยวกับความเห็นของผู้บริหารในการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานธุรการของโรงเรียนเป็นรายข้อ

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๕๑. กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับงานธุรการ เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน	๓๕	๓๕.๓๕	๓๓	๓๓.๓๓	๑๖	๑๖.๑๖	-	-	๑๑	๑๑.๑๑	๓	๓.๐๓
๕๒. โรงเรียนยึดระเบียบในการปฏิบัติงาน - ธุรการ	๑๗	๑๗.๑๗	๔๗	๔๗.๔๗	๒๕	๒๕.๒๕	๒	๒.๐๒	๓	๓.๐๓	๕	๕.๐๕
๕๓. ระเบียบการแค้นเดือนมีเกิดทำให้เกิด ปัญหาในการปฏิบัติ	๑๗	๑๗.๑๗	๒๖	๒๖.๒๖	๒๐	๒๐.๒๐	๑๘	๑๘.๑๘	๑๖	๑๖.๑๖	๒	๒.๐๒
๕๔. โรงเรียนได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณ ตามหมวดค่าใช้จ่ายตามความจำเป็น	๕	๕.๐๕	๕	๕.๐๕	๓๘	๓๘.๓๘	๓๔	๓๔.๓๔	๕	๕.๐๕	๔	๔.๐๔
๕๕. โรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบการเงินและ การพัสดุเคร่งครัด	๑๗	๑๗.๑๗	๔๒	๔๒.๔๒	๒๔	๒๔.๒๔	๕	๕.๐๕	๑	๑.๐๑	๖	๖.๐๖
๕๖. ครูใหญ่มีบทบาทรับผิดชอบเกี่ยวกับการก่อสร้าง ภายในโรงเรียน	๓๘	๓๘.๓๘	๓๘	๓๘.๓๘	๑๒	๑๒.๑๒	๗	๗.๐๗	๒	๒.๐๒	๒	๒.๐๒
๕๗. โรงเรียนได้รับความสะดวกในการติดต่อ ทางเอกสารกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๐	๑๐.๑๐	๔๕	๔๕.๔๕	๒๗	๒๗.๒๗	๑๐	๑๐.๑๐	-	-	๗	๗.๐๗

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
๕๘. โรงเรียนจัดทำทะเบียนและสถิติของ โรงเรียนเป็นปัจจุบัน	๑๘	๑๘.๑๘	๔๘	๔๘.๔๘	๒๐	๒๐.๒๐	๓	๓.๐๓	-	-	๑๐	๑๐.๑๐
๕๙. โรงเรียนมีครูธุรการของโรงเรียนเพียงพอ	-	-	๘	๘.๐๘	๒๗	๒๗.๒๗	๑๙	๑๙.๑๙	๓๘	๓๘.๓๘	๓	๓.๐๓
๖๐. โรงเรียนมีวิธีการจัดเก็บและรักษาเอกสารของทางราชการดี	๑๐	๑๐.๑๐	๔๕	๔๕.๔๕	๒๒	๒๒.๒๒	๓	๓.๐๓	๘	๘.๐๘	๓	๓.๐๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๘ จะเห็นได้ว่าผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานธุรการโรงเรียน เป็นรายข้อในลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้.-

ข้อ. ๕๑ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับงานธุรการที่โรงเรียนถือปฏิบัติอยู่ เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓๕ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ให้ความเห็นในระดับมาก คือร้อยละ ๓๓.๓๓ แสดงว่ากฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับงานธุรการโรงเรียนที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการดำเนินงานของโรงเรียน

ข้อ. ๕๒ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับ การที่โรงเรียนยึดถือระเบียบและขอมบังคับในการปฏิบัติงานด้านธุรการ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๔๗ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๒๕.๒๕ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติตามระเบียบและขอมบังคับในการปฏิบัติงานด้านธุรการของโรงเรียนอยู่โดยเคร่งครัด

ข้อ. ๕๓ ผู้บริหารให้ความเห็นเกี่ยวกับระเบียบการแค้นวันเงินเดือน ปี เกิด ที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๖ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๒๐.๒๐ แสดงว่าระเบียบเกี่ยวกับการแค้นวันเงินเดือนปีเกิดที่ทางโรงเรียนถือปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้ ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและไม่เหมาะสมควยประการทั้งปวง

ข้อ. ๕๔ ผู้บริหารให้ความเห็นในเรื่องการจัดสรรงบประมาณหมวดค่าใช้สอยสำหรับโรงเรียนตามความจำเป็น อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ รองลงไปได้แก่ระดับน้อยที่สุด คือร้อยละ ๓๔.๓๔ ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณหมวดค่าใช้สอยสำหรับโรงเรียนน้อยมาก

ข้อ. ๕๕ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นในเรื่องการปฏิบัติตามระเบียบการเงินและการพัสดุ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๒ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๔.๒๔ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ถือปฏิบัติตามระเบียบการเงินและการพัสดุอยู่โดยเคร่งครัด

ข้อ. ๕๖ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า ครูใหญ่มีบทบาทรับผิดชอบเกี่ยวกับการก่อสร้างภายในโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูใหญ่มีบทบาทรับผิดชอบในการก่อสร้างภายในโรงเรียนอย่างเต็มที่

ขอ. ๕๗ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับความสะดวกในการติดต่อ รับ-ส่ง เอกสาร- และหนังสือราชการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๗.๒๗ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนไม่มีอุปสรรคในการปฏิบัติงานด้านนี้

ขอ. ๕๘ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับความเป็นปัจจุบันในการจัดทำทะเบียนและสถิติของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๐.๒๐ ซึ่งแสดงว่าโรงเรียนได้จัดทำทะเบียนและสถิติเป็นปัจจุบันอยู่เป็นส่วนใหญ่

ขอ. ๕๙ ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอของครูธุรการโรงเรียน อยู่ในระดับไม่เคยมีครูธุรการเลย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีครูธุรการของโรงเรียน นอกจากให้ครูฝ่ายปฏิบัติการช่วยทำงานนี้บ้าง หรือครูใหญ่ทำงานธุรการเองเท่านั้น

ขอ. ๖๐ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดเก็บและรักษาเอกสารของทางราชการของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๒.๒๒ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีวิธีการจัดเก็บและรักษาเอกสารของทางราชการอยู่ในเกณฑ์

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานธุรการของโรงเรียน ในความเห็นของผู้บริหารโดยส่วนรวมเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามรวม ๑๐ ข้อ มีผู้ให้ความเห็นในแง่ของการปฏิบัติจริง ในระดับมากที่สุด จำนวน ๒ ข้อ คือ ข้อ. ๕๑ และ ข้อ. ๕๖ ระดับมาก จำนวน ๖ ข้อ คือ ข้อ. ๕๒, ๕๓, ๕๔, ๕๗, ๕๘ และ ๖๐ ระดับน้อย จำนวน ๑ ข้อ คือ ข้อ. ๕๘ ส่วนผู้ที่ให้ความเห็นว่าไม่เคยมีเลย มีอัตราสูงสุดอยู่เพียง ๑ ข้อ เท่านั้นคือ ข้อ. ๕๙ เกี่ยวกับครูธุรการโรงเรียน

ตารางที่ ๑๘

แสดงการยอละของผู้บริหารในการปฏิบัติงาน ๕ ประเภทจำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารภายในร.ร.

งานบริหาร	ข้อที่	การยอละของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน					
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	ไม่ตอบ
๑. งานด้านความสัมพันธ์							
กับชุมชน	๑ - ๑๐	๒.๕๕	๓๗.๔๑	๔๙.๔๑	๘.๕๒	๔.๐๗	๐.๐๐
๒. งานวิชาการ	๑๑-๒๕	๔.๙๔	๔๑.๒๓	๓๔.๓๒	๙.๘๘	๒.๗๒	๖.๙๑
๓. งานบุคคล	๒๖-๔๐	๘.๔๐	๓๙.๗๕	๒๔.๖๙	๙.๖๓	๑๗.๕๓	๐.๐๐
๔. งานกิจการนักเรียน	๔๑-๕๐	๑๓.๗๐	๓๓.๓๓	๓๕.๕๖	๗.๗๘	๘.๘๙	๐.๗๔
๕. งานธุรการ ฯ	๕๑-๖๐	๒๐.๓๗	๓๖.๓๐	๒๑.๑๑	๙.๒๖	๑๒.๙๖	๐.๐๐

จากตารางที่ ๑๘ จะพบว่าผู้บริหารภายในโรงเรียน อันได้แก่ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ และหัวหน้าหมวดวิชาภายในโรงเรียน ปฏิบัติงานบริหารประเภทต่าง ๆ ดังนี้.-

งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๔๑ รองลงไปได้แก่ผู้มีความเห็นอยู่ในระดับมาก คือร้อยละ ๓๗.๔๑ ส่วนระดับ น้อยที่สุด ไม่เคย และมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๒, ๔.๐๗ และ ๒.๕๕ ตามลำดับ

งานด้านวิชาการ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๒๓ รองลงไปได้แก่ผู้มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๓๔.๓๒ ส่วนระดับน้อยที่สุด ไม่ตอบ มากที่สุด และไม่เคย มีผู้ให้ความเห็นคิดเป็นร้อยละ ๙.๘๘, ๖.๙๑, ๔.๙๔ และ ๒.๗๒ ตามลำดับ

งานด้านบุคลากร ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๕ ส่วนผู้ให้ความเห็นในระดับ น้อย ไม่เคย น้อยที่สุด และมากที่สุด มีร้อยละ ๒๔.๖๙, ๑๗.๕๓, ๙.๖๓ และ ๘.๘๙ ตามลำดับ

งานค่านักเรียน ผู้บริหารภายในโรงเรียนให้ความเห็นในการปฏิบัติงาน คำนี้อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๖ รองลงไปได้แก่ผู้ให้ความเห็นในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ส่วนในระดับมากที่สุด ไม่เคย น้อยที่สุด และไม่ตอบ มีเป็นร้อยละ ๑๓.๙๐, ๘.๘๘, ๙.๙๘ และ ๑.๙๘ ตามลำดับ

งานค่านธุรการ ปรากฏว่าผู้บริหารกลุ่มนี้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๐ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๑.๑๑ ส่วนระดับมากที่สุด ไม่เคย และ น้อยที่สุด มีอยู่คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓๙, ๑๒.๙๖ และ ๙.๖๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๐

แสดงการร้อยละของผู้บริหารที่ปฏิบัติงาน ๕ ประเภท จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารภายนอกโรงเรียน

งานบริหาร	ข้อที่	การร้อยละของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน					
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ	
๑. งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	๑-๑๐	๓.๒๖	๓๐.๔๔	๓๖.๙๔	๑๙.๓๕	๘.๙๘	๕.๘๓
๒. งานด้านวิชาการ	๑๑-๒๕	๖.๓๘	๓๖.๙๖	๓๒.๖๑	๑๑.๐๑	๑.๔๕	๑๑.๕๙
๓. งานบุคคล	๒๖-๔๐	๕.๕๑	๓๓.๙๑	๒๕.๐๙	๑๒.๑๘	๑๑.๙๔	๑๑.๕๙
๔. งานกิจการนักเรียน	๔๑-๕๐	๙.๕๙	๓๑.๕๒	๒๒.๘๓	๑๓.๖๙	๖.๕๒	๑๕.๘๙
๕. งานธุรการ ฯ	๕๑-๖๐	๑๖.๐๙	๓๔.๑๔	๒๐.๖๕	๑๑.๓๐	๙.๑๙	๑๐.๖๕

จากตารางที่ ๒๐ จะเห็นว่าผู้บริหารภายนอกโรงเรียน อันได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ และหัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท ภายในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังต่อไปนี้.-

งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๔ รองลงไปได้แก่ผู้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คือร้อยละ ๓๐.๔๔ ส่วนผู้ที่ให้ความเห็นในระดับน้อยที่สุด ไม่ตอบ ไม่เคย และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๓๕, ๕.๔๓, ๔.๗๘ และ ๓.๒๖ ตามลำดับ

งานบริหารด้านวิชาการ ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๖ ระดับน้อย ร้อยละ ๓๒.๖๑ ไม่ตอบ น้อยที่สุด มากที่สุด และไม่เคย คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๘, ๑๑.๐๑, ๖.๓๘ และ ๑.๔๕ ตามลำดับ

งานบริหารด้านบุคลากร ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘๑ อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ ๒๕.๐๗ ส่วนผู้ที่ให้ความเห็นน้อยที่สุด ไม่เคย ไม่ตอบ และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๘, ๑๑.๗๔, ๑๑.๕๘, และ ๕.๕๑ ตามลำดับ

งานบริหารกิจการนักเรียน ผู้บริหารได้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๒ ระดับน้อย ร้อยละ ๒๒.๘๓ ไม่ตอบร้อยละ ๑๕.๘๗ ระดับน้อยที่สุด มากที่สุด และ ไม่เคย คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๘, ๘.๕๗ และ ๖.๕๒ ตามลำดับ

งานบริหารด้านธุรการ ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๑๔ ระดับน้อย ร้อยละ ๒๐.๖๕ ส่วนในระดับมากที่สุด น้อยที่สุด ไม่ตอบ และไม่เคย มีร้อยละ ๑๖.๐๘, ๑๑.๓๐, ๑๐.๖๕ และ ๗.๑๗ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๑

แสดงการร้อยละของผู้บริหารที่ปฏิบัติงาน ๕ ประเภทจำแนกเป็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง

งานบริหาร	ข้อที่	การร้อยละของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน					
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	ไม่ตอบ
งานสัมพันธ์กับชุมชน	๑-๑๐	๓๖.๗๔	๓๐.๔๔	๓๖.๗๔	๑๘.๓๕	๕.๔๓	๓.๒๖
งานวิชาการ	๑๑-๒๕	๓๖.๘๖	๓๒.๖๑	๓๖.๘๖	๑๑.๕๘	๑๑.๐๑	๖.๓๘
งานบริหารบุคลากร	๒๖-๔๐	๓๓.๘๑	๒๕.๐๗	๓๓.๘๑	๑๒.๑๘	๑๑.๗๔	๑๑.๕๘
งานกิจการนักเรียน	๔๑-๕๐	๓๑.๕๒	๒๒.๘๓	๓๑.๕๒	๑๕.๘๗	๑๑.๕๘	๕.๕๑
งานธุรการโรงเรียน	๕๑-๖๐	๓๔.๑๔	๒๐.๖๕	๓๔.๑๔	๑๖.๐๘	๑๑.๓๐	๗.๑๗

จากตารางที่ ๒๑ จะเห็นว่าผู้บริหารฝ่ายปกครอง อันได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายอำเภอ และเลขาธิการจังหวัด มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท ภายในโรงเรียนดังต่อไปนี้.-

งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐๐ รองลงไปไคแก่ผู้ให้ความเห็นในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๖ ส่วนผู้ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด มากที่สุด ไม่ตอบ และไม่เคย มีคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๓, ๙.๓๑, ๓.๘๕ และ ๒.๖๕ ตามลำดับ

งานบริหารด้านวิชาการ ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๔ รองลงไปไคแก่ระดับมาก ร้อยละ ๓๔.๓๖ ส่วนผู้ให้ความเห็นในระดับน้อยที่สุด มากที่สุด ไม่ตอบ และไม่เคย มีเป็นร้อยละ ๑๔.๖๒, ๑๐.๐๐, ๓.๓๓ และ ๒.๐๕ ตามลำดับ

งานด้านบริหารบุคลากร ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๕๙ รองลงไปไคแก่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑๔ ส่วนผู้ให้ความเห็นในระดับ มากที่สุด ไม่ตอบ ไม่เคย และ น้อยที่สุด นั้น มีคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐, ๘.๙๒, ๙.๖๔ และ ๔.๘๘ ตามลำดับ

งานด้านบริหารกิจการนักเรียน ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับ มาก และ น้อย เป็นจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ ๓๐.๙๗ ส่วนในระดับ มากที่สุด ไม่เคย น้อยที่สุด และ ไม่ตอบ มีคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๕, ๑๐.๙๗, ๑๐.๓๘ และ ๖.๑๖ ตามลำดับ

งานบริหารธุรการโรงเรียน ผู้บริหารกลุ่มนี้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๖ รองลงไปไคแก่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๙๗ ส่วนผู้ให้ความเห็นในระดับ มากที่สุด น้อยที่สุด ไม่เคย และไม่ตอบ นั้น มีคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๓, ๑๐.๓๘, ๙.๖๔, และ ๓.๐๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๒

เปรียบเทียบการอวดละตามความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ กลุ่มในงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท

งานบริหาร	ข้อที่	ประเภทผู้ บริหาร	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	ไม่ตอบ
ความสัมพันธ์	๑-๑๐	ในโรงเรียน	๒.๕๘	๓๙.๔๑	๔๙.๔๑	๘.๕๒	๔.๐๓	๐.๐๐
		นอกโรงเรียน	๓.๒๖	๓๐.๔๔	๓๖.๙๔	๑๘.๓๕	๔.๙๘	๕.๔๓
		ฝ่ายปกครอง	๙.๓๑	๓๑.๘๒	๔๐.๐๐	๑๔.๓๓	๒.๖๘	๓.๘๕
งานวิชาการ	๑๑-๒๕	ในโรงเรียน	๔.๘๔	๔๑.๒๓	๓๔.๓๒	๙.๘๘	๒.๙๒	๖.๘๑
		นอกโรงเรียน	๖.๓๘	๓๖.๘๖	๓๒.๖๑	๑๑.๐๑	๑.๔๕	๑๑.๕๘
		ฝ่ายปกครอง	๑๐.๐๐	๓๔.๓๖	๓๕.๖๔	๑๔.๖๒	๒.๐๕	๓.๓๓
งานบุคคล	๒๖-๔๐	ในโรงเรียน	๘.๔๐	๓๘.๙๕	๒๔.๖๘	๘.๖๓	๑๙.๕๓	๐.๐๐
		นอกโรงเรียน	๕.๕๑	๓๓.๘๑	๒๕.๐๓	๑๒.๑๘	๑๑.๙๔	๑๑.๕๘
		ฝ่ายปกครอง	๑๐.๐๐	๔๒.๕๙	๒๖.๑๔	๔.๘๘	๙.๖๘	๘.๙๒
กิจการนักเรียน	๔๑-๕๐	ในโรงเรียน	๑๓.๙๐	๓๓.๓๓	๓๕.๕๖	๙.๙๘	๘.๘๘	๐.๙๔
		นอกโรงเรียน	๘.๕๙	๓๑.๕๒	๒๒.๘๓	๑๓.๖๘	๖.๕๒	๑๕.๘๙
		ฝ่ายปกครอง	๑๑.๑๕	๓๐.๙๙	๓๐.๙๙	๑๐.๓๘	๑๐.๙๙	๖.๑๖
งานธุรการ	๕๑-๖๐	ในโรงเรียน	๒๐.๓๙	๓๖.๓๐	๒๑.๑๑	๘.๖๖	๑๒.๘๖	๐.๐๐
		นอกโรงเรียน	๑๖.๐๘	๓๔.๑๔	๒๐.๖๕	๑๑.๓๐	๙.๑๙	๑๐.๖๕
		ฝ่ายปกครอง	๑๔.๖๓	๓๓.๔๖	๓๐.๙๙	๑๐.๓๘	๙.๖๘	๓.๐๘

จากตารางที่ ๒๒ เมื่อพิจารณาจากผลการเปรียบเทียบการอวดละของผู้บริหารทุกกลุ่ม ที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภทแล้ว จะพบว่า ความเห็นส่วนใหญ่ของผู้บริหารโดยรวม เกาะกลุ่มอยู่ในระดับมากและน้อยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงว่าผู้บริหารสนใจงานบริหารโรงเรียนดี

ตารางที่ ๒๓

แสดงค่าความสำคัญจากความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ กลุ่มต่องานบริหารทั้ง ๕ ประเภท

งานบริหาร	ข้อที่	ลำดับชั้นของ พฤติกรรม	ประเภทของผู้บริหาร					
			ในโรงเรียน		นอกโรงเรียน		ฝ่ายปกครอง	
			ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่
ความสัมพันธ์ ชุมชน	๑ - ๑๐	มากที่สุด	๒.๕๘	๕	๓.๒๖	๖	๗.๓๑	๔
		มาก	๓๗.๔๑	๒	๓๐.๔๔	๒	๓๑.๘๒	๒
		น้อย	๔๗.๔๑	๑	๓๖.๗๔	๑	๔๐.๐๐	๑
		น้อยที่สุด	๘.๕๒	๓	๑๙.๓๕	๓	๑๔.๓๓	๓
		ไม่เคย	๔.๐๗	๔	๔.๗๘	๕	๒.๖๙	๖
		ไม่ตอบ	๐.๐๐	๖	๕.๔๓	๔	๓.๘๕	๕
งานวิชาการ	๑๑-๒๕	มากที่สุด	๔.๙๔	๕	๖.๓๘	๕	๑๐.๐๐	๔
		มาก	๔๑.๒๓	๑	๓๖.๙๖	๑	๓๔.๓๖	๒
		น้อย	๓๔.๓๒	๒	๓๒.๖๑	๒	๓๕.๖๔	๑
		น้อยที่สุด	๙.๘๘	๓	๑๑.๐๑	๔	๑๔.๖๒	๓
		ไม่เคย	๒.๗๒	๖	๑.๔๕	๖	๒.๐๕	๖
		ไม่ตอบ	๖.๙๑	๔	๑๑.๕๙	๓	๓.๓๓	๕
งานบุคคล	๒๖-๔๐	มากที่สุด	๘.๔๐	๕	๕.๕๑	๖	๑๐.๐๐	๓
		มาก	๓๙.๗๕	๑	๓๓.๙๑	๑	๔๒.๕๗	๑
		น้อย	๒๔.๖๙	๒	๒๕.๐๗	๒	๒๖.๑๔	๒
		น้อยที่สุด	๙.๖๓	๔	๑๒.๑๘	๓	๔.๘๘	๖
		ไม่เคย	๑๗.๕๓	๓	๑๑.๗๔	๔	๗.๖๙	๕
		ไม่ตอบ	๐.๐๐	๖	๑๑.๕๙	๕	๘.๗๒	๔

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

งานบริหาร	ข้อ	ลำดับชั้นของ พฤติกรรม	ประเภทของผู้บริหาร					
			ในโรงเรียน		นอกโรงเรียน		ฝ่ายปกครอง	
			ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่
งานกิจการนักเรียน ๔๑-๕๐		มากที่สุด	๑๓.๗๐	๓	๕.๕๗	๕	๑๑.๑๕	๒
		มาก	๓๓.๓๓	๒	๓๑.๕๒	๑	๓๐.๗๗	๑
		น้อย	๓๕.๕๖	๑	๒๒.๘๓	๒	๓๐.๗๗	๑
		น้อยที่สุด	๗.๗๘	๕	๑๓.๖๙	๔	๑๐.๓๘	๔
		ไม่เคย	๘.๘๘	๔	๖.๕๒	๖	๑๐.๗๗	๓
		ไม่ตอบ	๐.๗๔	๖	๑๕.๘๗	๓	๖.๑๖	๕
งานธุรการ ๕๑-๖๐		มากที่สุด	๒๐.๓๗	๓	๑๖.๐๘	๓	๑๔.๖๓	๓
		มาก	๓๖.๓๐	๑	๓๔.๑๔	๑	๓๓.๔๖	๑
		น้อย	๒๑.๑๑	๒	๒๐.๖๕	๒	๓๐.๗๗	๒
		น้อยที่สุด	๕.๒๖	๕	๑๑.๓๐	๔	๑๐.๓๘	๔
		ไม่เคย	๑๒.๙๖	๔	๗.๑๗	๖	๗.๖๙	๕
		ไม่ตอบ	๐.๐๐	๖	๑๐.๖๕	๕	๓.๐๘	๖

จากตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่า ความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ กลุ่ม ต่องานบริหารโรงเรียนทั้ง ๕ ประเภท เมื่อพิจารณาตามลำดับความสำคัญแล้ว จะพบว่าผู้บริหารทั้ง ๓ กลุ่ม ได้ให้ความสำคัญสูงสุดอยู่ระหว่างระดับมาก และ ระดับน้อย มากกว่าในระดับอื่น ๆ

ตารางที่ ๒๘

แสดงการร้อยละเกี่ยวกับความเห็นของนักวิชาการในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๑. คุยพบกับผู้ปกครองนักเรียน	๑๘	๑๓.๐๑	๔๘	๓๖.๘๘	๓๘	๒๖.๐๓	๑๘	๑๓.๐๑	๘	๕.๘๘	๑๔	๙.๕๘
๒. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน	๑๑	๘.๕๓	๔๑	๒๘.๐๘	๓๘	๒๖.๙๑	๓๐	๒๐.๕๕	๑๑	๘.๕๓	๑๔	๙.๕๘
๓. โรงเรียนจัดอบรมอาชีพแก่ผู้ปกครอง	๒	๑.๕๓	๑๑	๘.๕๓	๔๑	๒๘.๐๘	๓๓	๒๒.๖๐	๓๓	๒๔.๕๕	๑๖	๑๐.๙๖
๔. เชิญวิทยากรในท้องถิ่นสอนนักเรียน	-	-	๖	๔.๑๑	๓๘	๒๖.๙๑	๔๕	๓๐.๘๒	๔๐	๒๙.๕๐	๑๖	๑๐.๙๖
๕. โรงเรียนให้ประชาชนใช้สถานที่	๑๒	๘.๕๓	๑๑	๘.๕๓	๔๓	๓๐.๓๐	๔๕	๓๐.๘๒	๑๔	๑๐.๓๐	๑๒	๘.๕๓
๖. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน-เขียน	๗	๕.๑๕	๑๒	๘.๕๓	๔๗	๓๒.๑๘	๓๘	๒๖.๐๓	๓๔	๒๓.๑๕	๘	๕.๘๘
๗. เอาความคิดเห็นของผู้ปกครองมาปรับปรุงโรงเรียน	๓	๒.๐๕	๔๑	๒๘.๐๘	๒๘	๑๙.๘๖	๔๒	๒๘.๓๓	๘	๕.๘๘	๑๓	๙.๕๘
๘. ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ	๑๑	๘.๕๓	๔๘	๓๖.๘๘	๓๔	๒๓.๑๕	๓๖	๒๕.๖๖	๘	๕.๘๘	๙	๖.๖๗
๙. กรรมการศึกษา-มาปฏิบัติงาน	๑๔	๑๐.๓๐	๔๓	๓๐.๘๒	๒๕	๑๗.๖๗	๓๓	๒๔.๕๕	๖	๔.๕๕	๑๕	๑๐.๙๖
๑๐. ชุมชนจัดหาอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน	-	-	๓๑	๒๑.๖๓	๔๔	๓๐.๑๕	๓๕	๒๓.๕๐	๒๑	๑๕.๓๘	๑๕	๑๐.๙๖

จากตารางที่ ๒๔ จะเห็นว่านักวิชาการให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้าน-
ความสัมพันธ์กับชุมชนดังนี้.-

ขอ. ๑ นักวิชาการให้ความเห็นในอัตราสูงสุด เกี่ยวกับการพบปะระหว่างครูและ
ผู้ปกครองนักเรียนเพื่อให้คำแนะนำแก่นักเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๘
รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๖.๐๓ แสดงว่าครูและผู้ปกครองนักเรียนได้มีการ
ติดต่อรวมมือกันในเรื่องนี้อยู่มาก

ขอ. ๒ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองหรือประ-
ชาชนในการจัดการศึกษา โดยแสดงข้อคิดเห็นและเสนอแนะในกิจการของโรงเรียน อยู่
ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๐๘ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๑
แสดงว่าประชาชนหรือผู้ปกครองให้ความสนใจในกิจการของโรงเรียนมาก

ขอ. ๓ นักวิชาการให้ความเห็นในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่
ประชาชน อยู่ในระดับไม่เคย และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๕ และ ๒๘.๐๘ ตาม-
ลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติจัดทำในเรื่องนี้เลย

ขอ. ๔ นักวิชาการได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติเกี่ยวกับการเชิญผู้เชี่ยวชาญ-
ในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรสอนนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด และ ไม่เคย คิดเป็นร้อยละ
๓๐.๘๖ และ ๒๗.๔๐ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เชิญวิทยากรภาย
นอกมาช่วยในการสอนการเรียนของโรงเรียนเลย

ขอ. ๕ นักวิชาการได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติเกี่ยวกับการที่โรงเรียนได้ให้
ประชาชนในอาคารสถานที่ของโรงเรียน เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่นและของเขาเอง
ตามความจำเป็น อยู่ในระดับน้อย และ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๐ และ ๓๐.๘๖
ตามลำดับ แสดงว่าชุมชนมีโอกาสร่วมใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนเพื่อประโยชน์ของตนและ
ของท้องถิ่นน้อยมาก

ขอ. ๖ นักวิชาการให้ความเห็นในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่ง-
เสริมการอ่านและการเขียนของประชาชนในท้องถิ่นของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย และ
น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๕ และ ๒๖.๐๓ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่
ให้บริการชุมชนและท้องถิ่นในค่านี้น้อยมาก

ขอ. ๓ นักวิชาการให้ความเห็นในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ การนำเอาความคิดเห็น ของบุคลากรและประชาชนมาปรับปรุงโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๓ รองลงไปได้แก่ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๗ แสดงว่านักวิชาการยังให้ความสำคัญ แยกกันอยู่ ระหว่างระดับมาก กับ น้อยที่สุด นั่นคือโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติในเรื่องนี้กัน อยู่ในเกณฑ์มาก มีบางส่วนเท่านั้นที่ไม่ได้ปฏิบัติ

ขอ. ๔ นักวิชาการได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติเกี่ยวกับ การให้ความช่วยเหลือ ทางวิชาการแก่ชุมชนของโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๔ รองลงไปได้ แก่ระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๖ แสดงว่าโรงเรียนได้ให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ทางวิชาการแก่ชุมชนเป็นส่วนใหญ่

ขอ. ๕ นักวิชาการได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมใน - การวางแผนดำเนินงานโรงเรียนของกรรมการศึกษา อยู่ในระดับมาก และ น้อยที่สุด เป็น จำนวนเท่า ๆ กัน คือคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔๕ ซึ่งทำให้ไม่อาจตัดสินได้ว่า กรรมการศึกษา ของโรงเรียนมีบทบาทในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด แต่ก็เชื่อได้ว่ามีส่วนร่วมอยู่บ้าง

ขอ. ๑๐ นักวิชาการได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมใน การจัดหาอุปกรณ์การสอนให้แก่โรงเรียนของชุมชนว่า ปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๔ และ ๒๓.๔๐ ตามลำดับ แสดงว่าประชาชนในท้องถิ่นโดยทั่วไปให้ ความร่วมมือในเรื่องนี้แก่ทางโรงเรียนน้อยมาก

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ในความเห็นของ นักวิชาการโดยรวม จะเห็นได้ว่าในจำนวนแบบสอบถามทั้งหมดรวม ๑๐ ข้อ มีผู้ให้ความเห็น อยู่ในระดับมาก ถึง ๕ ข้อ คือ ข้อ. ๑, ๒, ๗, ๘ และ ข้อ. ๕ อยู่ในระดับน้อยจำนวน ๓ ข้อ คือ ข้อ. ๕, ๖ และ ๑๐ ระดับน้อยที่สุด ๒ ข้อ คือ ข้อ. ๔ และ ข้อ. ๙ และ ในระดับไม่เคย อีก ๑ ข้อ คือ ข้อ. ๓.

ตารางที่ ๒๔

แสดงการย่อยละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของนักวิชาการในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียน

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตาม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๑๑. การศึกษาขยายเพิ่มพูนรายได้	๑๓	๘.๘๐	๔๑	๒๘.๐๘	๓๖	๒๔.๖๖	๓๔	๒๓.๑๕	๗	๔.๗๙	๑๕	๑๐.๓๕
๑๒. นักเรียนรู้จักนำความรู้ไปใช้	-	-	๕๖	๓๑.๕๑	๕๑	๒๘.๐๘	๔๐	๒๗.๕๐	๙	๖.๑๗	๙	๖.๑๗
๑๓. การปรับปรุงการสอน	๒๖	๑๗.๘๑	๕๙	๓๓.๕๖	๕๑	๒๘.๐๘	๑๔	๙.๕๙	๗	๔.๗๙	๙	๖.๑๗
๑๔. ครูใหญ่ประชุมครูทางวิชาการ	๒๖	๑๗.๘๑	๕๕	๓๑.๖๗	๓๗	๒๕.๓๔	๘	๕.๕๘	๖	๔.๑๑	๑๔	๙.๕๙
๑๕. ครูใหญ่ช่วยครูในเรื่องการสอน	๘	๕.๕๘	๕๘	๓๙.๗๓	๕๙	๓๓.๕๖	๑๓	๙.๐๗	๘	๕.๕๘	๑๐	๖.๘๕
๑๖. ครูใหญ่ออกตรวจชั้นเรียน	๑๒	๘.๒๒	๕๐	๓๔.๒๕	๓๘	๒๖.๐๓	๒๙	๑๙.๘๖	๓	๒.๐๕	๑๔	๙.๕๙
๑๗. ครูใหญ่ให้ครูสอนตามหลักสูตร	๒๙	๑๙.๘๖	๕๐	๓๔.๒๕	๓๙	๒๖.๓๑	๕	๓.๔๒	๖	๔.๑๑	๑๗	๑๑.๖๔
๑๘. ครูใหญ่มุ่งปรับปรุงการสอน	๓๖	๒๔.๖๖	๖๕	๔๔.๕๒	๑๕	๑๐.๒๗	๑๑	๗.๕๓	๙	๖.๑๗	๑๐	๖.๘๕
๑๙. ครูใหญ่พิจารณาให้ครูอ่านหนังสือ	๓๓	๒๒.๖๐	๕๕	๓๐.๘๖	๔๓	๒๙.๕๕	๑๓	๙.๐๗	๓	๒.๐๕	๙	๖.๑๗
๒๐. ครูได้รับการอบรมทางวิชาการ	๑๓	๘.๘๐	๕๘	๓๙.๗๓	๒๖	๑๗.๘๑	๒๙	๑๙.๘๖	๕	๓.๔๒	๑๕	๑๐.๓๕
๒๑. การจัดทำโครงการสอนรายวิชา	๑๓	๘.๘๐	๖๐	๔๑.๐๘	๒๕	๑๗.๑๗	๒๖	๑๗.๘๑	๕	๓.๔๒	๑๗	๑๑.๖๔
๒๒. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๘	๕.๕๘	๓๔	๒๓.๑๕	๕๕	๓๐.๘๖	๓๓	๒๒.๖๐	๑๑	๗.๕๓	๑๕	๑๐.๓๕
๒๓. มีอุปกรณ์การสอน	๗	๔.๗๙	๒๕	๑๗.๑๗	๕๙	๔๐.๕๑	๓๔	๒๓.๑๕	๘	๕.๕๘	๑๓	๙.๐๗

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

พหุติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๒๔. ครู-นักเรียนมีหนังสืออ่านประกอบ	๒๓	๑๕.๓๕	๓๗	๒๕.๓๔	๔๔	๓๐.๑๔	๒๔	๑๖.๔๓	๔	๒.๗๓	๑๔	๙.๕๙
๒๕. ครูสอนไม่ตรงตามความถนัด	๔๕	๓๐.๘๒	๓๓	๒๒.๖๐	๔๑	๒๘.๐๘	๓	๒.๐๕	๑๑	๗.๕๓	๑๑	๗.๕๓
๒๖. ครูหัวหน้าหมวดวิชาช่วยครูใหญ่ทางวิชาการ	๑๓	๘.๙๐	๔๗	๓๒.๑๙	๕๐	๓๓.๓๐	๑๔	๙.๕๙	๓๗	๒๕.๓๔	๑๕	๑๐.๒๗
๒๗. ครูมีเสรีภาพในการวัดผล	๑๘	๑๐.๙๕	๘๐	๕๔.๗๙	๘	๕.๔๘	๙	๖.๑๗	๑๔	๙.๕๙	๑๗	๑๑.๖๔
๒๘. คีแกนินเทศกช่วยเหลือครูด้านการสอน	๕	๓.๔๒	๔๐	๒๗.๔๐	๓๘	๒๖.๐๓	๓๔	๒๓.๑๕	๑๗	๑๑.๖๔	๑๒	๘.๒๒
๒๙. คีการบริหารจังหวัด คีการบริหารอำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัดและหัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอช่วยปรับปรุงงานวิชาการ	๙	๖.๑๗	๕๒	๓๕.๖๑	๓๔	๒๓.๑๕	๒๙	๑๙.๘๖	๑๔	๙.๕๙	๘	๕.๔๘
๓๐. โรงเรียนติดต่อกับผู้ปกครอง	๒๔	๑๖.๔๓	๔๖	๓๑.๕๐	๔๓	๒๙.๔๕	๙	๖.๑๗	๑๔	๙.๕๙	๑๐	๖.๘๕

จากตารางที่ ๒๕ จะเห็นได้ว่านักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การปฏิบัติ งานด้านวิชาการของโรงเรียนดังนี้.-

ขอ. ๑๑ นักวิชาการให้ความเห็นเกี่ยวกับ การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำว่ามี ส่วน เพิ่มพูนรายได้และปรับปรุงสภาพสังคมในท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐๘ และ ๒๔.๖๖ ตามลำดับ แสดงว่าการศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดทำอยู่ได้มีส่วน ช่วยในการปรับปรุงสภาพสังคมในท้องถิ่นอยู่มาก

ขอ. ๑๒ นักวิชาการได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับการรู้จักนำเอา ความรู้ไปใช้ปรับปรุงการอาชีพของผู้ปกครองของนักเรียน อยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๑ และ ๒๘.๐๘ ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนได้มีส่วนนำเอาความ รู้ที่ได้จากโรงเรียน ไปช่วยปรับปรุงอาชีพของผู้ปกครองอยู่น้อย

ขอ. ๑๓ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวการ สอนของทางโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๖ และ ๒๘.๐๘ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้เอาใจใส่ในการปรับปรุงแนวการสอนของตนเอง อยู่เสมอ

ขอ. ๑๔ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานวิชาการในเรื่องการ ประชุมทางวิชาการของครูใหญ่ภายในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๖๗ และ ๒๕.๓๔ ตามลำดับ แสดงว่า ครูใหญ่โดยปกติได้จัดให้มีการประชุม ครู เพื่อขอความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาการและการเรียนการสอนของโรงเรียนอยู่ เสมอ

ขอ. ๑๕ นักวิชาการให้ความเห็นเกี่ยวกับ การช่วยเหลือแนะนำครูในเรื่อง - การเรียนการสอนของครูใหญ่ อยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๗๓ และ ๓๓.๕๖ ตามลำดับ แสดงว่าครูใหญ่เอาใจใส่ในการช่วยเหลือแนะนำครูในเรื่องการเรียน การสอนอยู่เสมอ

ขอ. ๑๖ นักวิชาการได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติเกี่ยวกับ การออกตรวจชั้นเรียน ของครูใหญ่ อยู่ในระดับมาก หรือ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๖๕ รองลงไปได้แก่ระดับ น้อย คือ ร้อยละ ๒๖.๐๓ แสดงว่าครูใหญ่ส่วนมากได้เอาใจใส่ตรวจตราการเรียนการ สอนของครูและนักเรียน ภายในโรงเรียนของตนดี

ข้อ. ๑๗ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่ครูใหญ่คอยดูแลคัดค้านให้ครูสอนตามแนวของหลักสูตรว่า มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก หรือ บ่อย และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๖๕ และ ๒๖.๗๑ ตามลำดับ แสดงว่าโดยปรกติครูใหญ่เอาใจใส่ในการปฏิบัติงานด้านนี้

ข้อ. ๑๘ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนว่า มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๒ และ ๒๔.๖๖ ตามลำดับ แสดงว่าครูใหญ่ได้เอาใจใส่ภาคภูมิใจที่จะปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนภายในโรงเรียนอยู่เสมอ

ข้อ. ๑๙ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่ครูใหญ่เคยขอร้องหรือชักชวนให้ครูอ่านหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการสอนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก หรือ บ่อย และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๒ และ ๒๕.๔๕ ตามลำดับ แสดงว่าครูใหญ่ได้พยายามในเรื่องนี้อย่างมาก

ข้อ. ๒๐ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การอบรมครูทางวิชาการของครูว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก หรือ บ่อย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๓ รองลงไปได้แก่ผู้ให้ความเห็นในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๖ แสดงว่าครูส่วนมากได้เข้ารับการอบรมทางวิชาการบ่อย แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ไม่ค่อยมีโอกาสได้เข้ารับการอบรมมากนัก

ข้อ. ๒๑ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การจัดทำโครงการสอนรายวิชาของโรงเรียนว่า ได้มีการจัดทำกันอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๕ รองลงไปได้แก่ผู้ให้ความเห็นในระดับน้อยที่สุด คือร้อยละ ๑๗.๘๑ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้จัดทำโครงการสอนรายวิชาขึ้นใช้ในการเรียนการสอนของโรงเรียนกันเป็นส่วนมาก

ข้อ. ๒๒ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๒ และรองลงไปได้แก่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๑๕ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังให้ความสนใจเกี่ยวกับการส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านวิชาการน้อย

ข้อ. ๒๓ นักวิชาการส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน อยู่ในระดับน้อย และน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๑ และ ๒๓.๑๕ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดอุปกรณ์การสอนอยู่มาก

ขอ. ๒๔ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านประกอบสำหรับครูว่า มีอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๔ รองลงไปไคแกญที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๔ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีหนังสืออ่านประกอบสำหรับครูอยู่ในเกณฑ์น้อย

ขอ. ๒๕ นักวิชาการส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาที่ครูต้องสอนไม่ตรงตามความถนัดว่า มีอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๒ รองลงไปไคแกญที่ให้ - ความเห็นอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๐๘ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ไม่ได้อสอนตรงตามความถนัดของตน (ข้อนี้แบบสอบถามเป็นนิเสธซึ่งไคปรับวิเคราะห์แล้ว)

ขอ. ๒๖ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ ความร่วมมือช่วยเหลือของครูหัวหน้าหมวดวิชาแก่ครูใหญ่และครูในดานวิชาการว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๐๘ รองลงไปไคแกญที่ให้ความเห็นว่า ไม่มีครูหัวหน้าหมวดวิชา แสดงว่าในโรงเรียนที่มีครูหัวหน้าหมวดวิชาทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือช่วยเหลือทางวิชาการจากหัวหน้าหมวดวิชาเป็นอย่างดี แต่ยังมีโรงเรียนขนาดเล็กอีกไม่น้อยที่ไม่เคยมีครูหัวหน้าหมวดวิชา

ขอ. ๒๗ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความมีเสรีภาพของครูในการวัดผลการศึกษาของโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗๔ และ ๑๐.๘๕ ตามลำดับ แสดงว่าครูในโรงเรียนมีเสรีภาพ หรือ มีอิสระในการวัดผลการเรียนของเด็กเป็นอย่างมาก

ขอ. ๒๘ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่ศึกษานิเทศก์ได้ให้ความช่วยเหลือครูในดานการสอนว่า มีอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๐ และ ๒๖.๐๓ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้รับความร่วมมือช่วยเหลือทางวิชาการและการนิเทศการสอนในโรงเรียน จากศึกษานิเทศก์เป็นอย่างดี

ขอ. ๒๙ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้บริหารนอกโรงเรียน ซึ่งไคแก่ศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัด และหัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ ในการเข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๑ และ ๒๓.๑๕ ตามลำดับ แสดงว่าผู้บริหารนอกโรงเรียนได้มีส่วนร่วมเป็นอันมากในการปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียน

ขอ. ๓๐ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๐ และ ๒๙.๔๕ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูในโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียน ได้มีการติดต่อกันอยู่เสมอเกี่ยวกับปัญหา - การเรียนของนักเรียน

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว การปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียน ในความเห็นของนักวิชาการโดยรวม จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งหมดรวม ๒๐ ขอนั้น มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดในแต่ละลำดับชั้นของพฤติกรรมดังนี้คือ

ระดับมากที่สุด มีจำนวน ๑ ขอ คือ ขอ. ๒๕

ระดับมาก มีจำนวน ๑๖ ขอ คือ ขอ. ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๒๙ และ ๓๐

ระดับน้อย มีจำนวน ๓ ขอ คือ ขอ. ๒๒, ๒๓ และ ๒๔

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงการย่อยละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของนักวิชาการในการปฏิบัติงานบริหารด้านการบริหารงานบุคคล

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๓๑. การจัดสวัสดิการให้แก่ครู	๕	๓.๔๒	๓๑	๒๑.๒๓	๕๓	๓๖.๓๐	๒๓	๑๕.๗๕	๑๕	๑๐.๒๗	๑๘	๑๓.๐๑
๓๒. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน	๓๘	๒๖.๗๖	๖๘	๔๗.๒๖	๒	๑.๓๗	๑๓	๘.๕๐	๑๐	๖.๘๕	๑๓	๘.๕๐
๓๓. ครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างยุติธรรม	๔๔	๓๐.๑๔	๖๒	๔๑.๑๐	๒๔	๑๖.๔๓	--	--	๑๓	๘.๙๐	๓	๒.๐๕
๓๔. ครูใหญ่ช่วยเหลือแนะนำครูในการปฏิบัติงาน	๓๐	๒๐.๕๔	๕๘	๔๐.๔๑	๓๗	๒๕.๓๔	๒	๑.๓๗	๓	๒.๐๕	๑๕	๑๐.๒๗
๓๕. ครูมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดเห็นแนะนำครูใหญ่ในการบริหารงาน	๒	๑.๓๗	๖๔	๔๓.๘๓	๔๔	๓๐.๑๔	๓	๒.๐๕	๑๕	๑๐.๒๗	๑๘	๑๒.๓๓

จากตารางที่ ๒๖ จะเห็นว่า นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ด้านการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดังนี้.-

ข้อ. ๓๑ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการให้แก่ครูในโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และรองลงไปไต่เกณฑ์ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๐ และ ๒๑.๒๓ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่อาจจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้แก่ครูไต่เท่าที่ควร

ข้อ. ๓๒ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๒๖ และ ๒๖.๗๑ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานจากครูในโรงเรียน เป็นอย่างดี

ข้อ. ๓๓ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์และความยุติธรรมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูตลอดจนการพิจารณาความดีความชอบที่ครูใหญ่ถือปฏิบัติอยู่ภายในโรงเรียนว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๐ และ ๓๐.๑๔ ตามลำดับ แสดงว่าครูในโรงเรียนได้รับความเป็นธรรมในเรื่องนี้เป็นอย่างดี

ข้อ. ๓๔ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่ครูใหญ่ได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงานว่า ไต่ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๔๑ และ ๒๕.๓๔ ตามลำดับ แสดงว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่ได้เอาใจใส่ช่วยเหลือแนะนำครูในโรงเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ดี

ข้อ. ๓๕ นักวิชาการส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของครูในการบริหารงานโรงเรียนของครูใหญ่ อยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘๓ และ ๓๐.๑๔ ตามลำดับ แสดงว่าครูในโรงเรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นแนะนำครูใหญ่เกี่ยวกับงานบริหารโรงเรียนอยู่มาก

เมื่อกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคลของโรงเรียน ในความเห็นโดยรวมของนักวิชาการแล้ว จะพบว่า ในจำนวนแบบสอบถามรวม ๕ ข้อนั้น ได้มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดในแต่ละลำดับขั้นของพฤติกรรมคือ ในระดับมาก จำนวน ๔ ข้อ คือ ข้อ. ๓๒, ๓๓, ๓๔ และ ๓๕ ส่วนอีก ๑ ข้อ อยู่ในระดับน้อย คือ ข้อ. ๓๑

ตารางที่ ๒๗

แสดงการอยุ่ละเกี่ยวกับความเห็นของนักวิชาการในการปฏิบัติงานบริหารด้านการบริหารกิจการนักเรียน

พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๓๖. นักเรียนในเกณฑ์ยังไม่มาเข้าเรียน	๕๕	๓๗.๖๗	๓๒	๒๑.๕๑	๒๒	๑๕.๐๗	๕	๓.๔๒	๒๕	๑๗.๑๒	๗	๔.๗๘
๓๗. มีเด็กตกสำรวจเข้าเรียน	๕๗	๓๘.๐๔	๒๘	๑๘.๑๗	๑๐	๖.๘๕	๗	๔.๗๘	๓๒	๒๑.๕๒	๑๒	๘.๒๒
๓๘. โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากชุมชน ครองในการส่งเด็กเข้าเรียน	๕๖	๓๘.๓๕	๔๗	๓๒.๑๘	๑๔	๙.๕๘	๑๒	๘.๒๒	๗	๔.๗๘	๑๐	๖.๘๕
๓๙. โรงเรียนมีสถานที่เพียงพอ	๒๑	๑๔.๓๘	๔๕	๓๐.๘๖	๓๘	๒๖.๐๓	๓๐	๒๐.๕๕	-	-	๑๓	๘.๙๐
๔๐. ครูใหญ่ต้องแก้ปัญหาเด็กขาดเรียน	๓๒	๒๑.๕๒	๓๗	๒๕.๓๔	๔๖	๓๑.๕๐	๘	๖.๑๗	๗	๔.๗๘	๑๕	๑๐.๒๗
๔๑. โรงเรียนช่วยเหลือเด็กยากจน	๘	๖.๑๗	๔๔	๓๐.๑๔	๕๗	๓๘.๐๔	๑๕	๑๐.๒๗	๑๐	๖.๘๕	๑๑	๗.๕๓
๔๒. โรงเรียนวิเคราะห์เด็กเป็นรายบุคคล	๔	๒.๗๓	๔๐	๒๗.๔๐	๓๘	๒๖.๐๓	๓๓	๒๒.๖๐	๒๐	๑๓.๗๐	๑๑	๗.๕๓
๔๓. นักเรียนทำนิกระเบียบวินัยโรงเรียน	๔๕	๓๐.๘๖	๔๐	๒๗.๔๐	๓๖	๒๔.๖๖	๒	๑.๓๗	๖	๔.๑๗	๑๗	๑๑.๖๔
๔๔. โรงเรียนเคร่งครัดต่อระเบียบวินัย	๑๕	๑๐.๒๗	๔๘	๓๒.๘๗	๕๓	๓๖.๓๐	๔	๒.๗๓	๘	๖.๑๗	๑๗	๑๑.๖๔
๔๕. ชุมชนครองเอาใจใส่นักเรียน	๒๕	๑๗.๑๒	๓๘	๒๖.๗๑	๔๐	๒๗.๔๐	๒๔	๑๖.๔๓	๗	๔.๗๘	๑๑	๗.๕๓
๔๖. โรงเรียนทำโหมนักเรียนด้วยการดี	๔๗	๓๒.๑๘	๔๐	๒๗.๔๐	๕	๓.๔๒	๒๒	๑๕.๐๗	๑๖	๑๐.๘๖	๑๖	๑๐.๘๖
๔๗. โรงเรียนตรวจสอบสุขภาพนักเรียน	๓๗	๒๕.๓๔	๔๗	๓๒.๑๘	๒๗	๑๘.๔๘	๘	๖.๑๗	๑๒	๘.๒๒	๑๔	๙.๕๘

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

พหุติกรรม	ลำดับชั้นของพหุติกรรม		มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๔๘. เจ้าหน้าที่อนามัยตรวจสอบสภาพนักเรียน	๑๐	๖.๘๕	๔๘	๓๒.๘๙	๕๐	๓๔.๒๕	๒๓	๑๕.๓๘	๖	๔.๑๑	๙	๖.๑๓		
๔๙. โรงเรียนจัดแนะแนวนักเรียน	๙	๖.๑๓	๔๕	๓๐.๘๒	๓๙	๒๖.๙๑	๓๓	๒๒.๖๐	๖	๔.๑๑	๑๔	๙.๕๙		
๕๐. ครูช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรม	-	-	๔๙	๓๒.๑๙	๕๐	๓๔.๒๕	๓๒	๒๑.๙๒	๖	๔.๑๑	๑๑	๗.๕๓		
๕๑. โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียน รวมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๗	๔.๗๙	๔๖	๓๑.๕๐	๖๘	๔๖.๕๓	๘	๕.๔๘	๕	๓.๔๒	๑๒	๘.๒๒		
๕๒. ลูกเสือและอนุชาคทาทำเพื่อประโยชน์ แก่ท้องถิ่น	๕	๓.๔๒	๔๓	๒๘.๕๕	๓๘	๒๖.๐๓	๒๔	๑๖.๓๓	๒๓	๑๕.๓๘	๑๓	๘.๙๐		
๕๓. โรงเรียนฝึกนักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ	๓๕	๒๓.๔๐	๔๙	๓๓.๕๖	๓๐	๒๐.๕๔	๙	๖.๑๓	๑๒	๘.๒๒	๑๑	๗.๕๓		
๕๔. โรงเรียนจัดชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	-	-	๒๗	๑๘.๔๙	๔๕	๓๐.๘๒	๓๑	๒๑.๒๓	๒๗	๑๘.๔๙	๑๖	๑๐.๙๐		
๕๕. ครูช่วยกันสอดส่องความประพฤติของ นักเรียน	๓๖	๒๔.๖๖	๔๖	๓๑.๕๐	๓๗	๒๕.๓๔	๖	๔.๑๑	๘	๕.๔๘	๑๓	๘.๙๐		

รายบุคคลว่า มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และ น้อย ในอัตราที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ ๒๗.๔๐ และ ๒๖.๐๓ ตามลำดับ แสดงว่าครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจในการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคลอยู่มาก

ข้อ. ๔๓ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การกระทำนิพนธ์ของโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับมากที่สุด และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๒ และ ๒๗.๔๐ ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังกระทำนิพนธ์แบบนิพนธ์ของทางโรงเรียนอยู่เป็นอันมาก

ข้อ. ๔๔ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียนของโรงเรียนว่า ได้ถือปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๐ และ ๓๒.๔๗ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้เคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียนเท่าที่ควร

ข้อ. ๔๕ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่ผู้ปกครองให้ความร่วมมือเอาใจใส่ความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียนในความปกครองของตนว่า มีอยู่ในระดับน้อย และมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๐ และ ๒๖.๗๑ ตามลำดับ แสดงว่าผู้ปกครองยังเอาใจใส่ในเรื่องนี้น้อย

ข้อ. ๔๖ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การลงโทษนักเรียนโดยการเขียนตัวว่า มีปฏิบัติกันอยู่ในระดับมากที่สุด และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔ และ ๒๗.๔๐ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่ยังนิยมการลงโทษนักเรียนโดยการเขียนตัวกันอยู่มาก

ข้อ. ๔๗ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การตรวจสอบสุขภาพนักเรียนของครูว่า มีปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔ และ ๒๕.๓๔ ตามลำดับ แสดงว่าครูส่วนใหญ่เอาใจใส่ต่อสุขภาพของนักเรียนดี

ข้อ. ๔๘ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การตรวจสอบสุขภาพนักเรียนของเจ้าหน้าที่อนามัยว่ามีปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๕ และ ๓๒.๔๗ ตามลำดับ แสดงว่าเจ้าหน้าที่อนามัยยังไม่ให้ความสนใจในเรื่องนี้เท่าที่ควร

ข้อ. ๔๙ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การแนะนำเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาของทางโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๘ และ ๒๖.๗๑ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้เอาใจใส่ปฏิบัติในเรื่องนี้ในเกณฑ์ดี

ข้อ. ๕๐ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ว่าได้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๕ และ ๓๖.๑๘ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนยังให้ความสำคัญและเอาใจใส่ในเรื่องนี้น้อย

ข้อ. ๕๑ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ว่าปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๓ และ ๓๑.๕๐ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนโดยทั่วไปยังส่งเสริมในค่านี้น้อย

ข้อ. ๕๒ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การบำเพ็ญประโยชน์ของลูกเสือและอนุภคชาติคอกชุมชนว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔๕ และ ๒๖.๐๓ ตามลำดับ แสดงว่าลูกเสือและอนุภคชาติในโรงเรียนได้บำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนอยู่ในเกณฑ์มาก

ข้อ. ๕๓ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะว่า ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๖ และ ๒๓.๔๐ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนได้เอาใจใส่ฝึกฝนในเรื่องนี้กันมาก

ข้อ. ๕๔ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การจัดชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนว่า ได้ปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๖ และ ๒๑.๒๓ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนเอาใจใส่ส่งเสริมในเรื่องนี้น้อยมาก

ข้อ. ๕๕ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การสอดส่องดูแลความประพฤตินักเรียนของครูว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๐ และ ๒๕.๓๔ ตามลำดับ แสดงว่าครูในโรงเรียนส่วนใหญ่เอาใจใส่ในความประพฤติของนักเรียนดี

เมื่อกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียนของทางโรงเรียน ในความเห็นของนักวิชาการโดยรวม จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด ๒๐ ข้อ มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดในระดับชั้นของพฤติกรรมดังนี้คือ ระดับมากที่สุด จำนวน ๕ ข้อ คือ ข้อ. ๓๖, ๓๗, ๓๘, ๔๓ และ ๔๖ ระดับมาก จำนวน ๗ ข้อ คือ ข้อ. ๓๙, ๔๒, ๔๗, ๔๘, ๕๒, ๕๓ และ ๕๕ ระดับน้อย จำนวน ๘ ข้อ คือ ข้อ. ๔๐, ๔๑, ๔๔, ๔๕, ๔๘, ๕๐, ๕๑ และ ๕๔

อนึ่งสำหรับแบบสอบถามในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริหารค่านการบริการกิจการนักเรียน
ที่ใช้สำหรับนักวิชาการจำนวน ๒๐ ข้อ นั้น มีข้อสอบถามที่เป็นลบ (negative)
อยู่จำนวน ๕ ข้อ คือ ข้อ. ๓๖, ๓๗, ๔๐, ๔๓ และ ๔๖ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับเป็นที่เรียบ
รอยแล้วในการวิเคราะห์ ดังนั้นตัวเลขที่ปรากฏในตารางที่ ๒๗ จึงเป็นตัวเลขที่ได้ปรับ-
ถูกต้องตามขอเท็จจริงแล้ว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๘

แสดงการร้อยละเกี่ยวกับความเห็นของนักวิชาการในการปฏิบัติงานบริหารด้านการบริหารงานธุรการ

พฤติกรรม	ลำดับขั้นของพฤติกรรม		มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๕๖. หน้าที่โรงเรียนเกี่ยวกับงานธุรการ	๓๒	๒๑.๕๒	๓๕	๒๓.๕๐	๕๖	๓๑.๕๐	๙	๖.๑๓	๘	๕.๕๘	๑๖	๑๐.๕๐		
๕๗. การจัดทำงานชั้นของครูในโรงเรียนเป็นปัจจุบัน	๓๗	๒๕.๓๔	๓๑	๔๘.๖๓	๓	๒.๐๕	๑๔	๙.๕๘	๙	๖.๑๓	๑๒	๘.๒๒		
๕๘. คู่มือครูที่ทางโรงเรียนจัดทำเป็นประโยชน์แก่ครู	๓๑	๒๑.๒๓	๕๘	๓๙.๓๒	๑๙	๑๓.๐๑	-	-	๒๓	๑๕.๓๕	๑๕	๑๐.๒๓		
๕๙. โรงเรียนได้รับการตรวจเยี่ยมจากผู้บริหารระดับสูง	๗	๔.๗๙	๒๘	๑๘.๑๓	๖๒	๔๒.๕๖	๑๙	๑๓.๐๑	๑๗	๑๑.๖๔	๑๓	๘.๕๐		
๖๐. ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำเนาบันทึกการตรวจเยี่ยม มีประโยชน์	๒๔	๑๖.๔๓	๕๒	๓๕.๖๒	๒๘	๑๘.๑๓	๕๓	๓๕.๓๕	๕	๓.๔๒	๑๔	๙.๕๘		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๒๘ จะเห็นได้ว่า นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติ-
งานบริหารค่าน การบริหารงานธุรการโรงเรียน ดังต่อไปนี้.-

ขอ. ๕๖ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ งานธุรการโรงเรียนที่ต้นเกี่ยวกับ
จัดทำ มีอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕๐ และ ๒๓.๕๐ ตามลำดับ
แสดงว่า ครูในโรงเรียนมีส่วนปฏิบัติจัดทำเกี่ยวกับงานธุรการของโรงเรียนน้อย

ขอ. ๕๗ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การจัดทำงานชั้นให้เป็นที่ปัจจุบันของ-
ครูว่า อยู่ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖๓ และ ๒๓.๓๔ ตามลำดับ
แสดงว่าครูส่วนใหญ่ทำงานชั้นเป็นที่ปัจจุบัน

ขอ. ๕๘ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ ประโยชน์ที่ได้รับจากคู่มือครูว่า อยู่
ในระดับมาก และ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๗๒ และ ๒๑.๒๓ ตามลำดับ แสดงว่า
ครูส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากคู่มือครูที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้นเป็นอย่างมาก

ขอ. ๕๙ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การรับการตรวจเยี่ยมจากผู้บริหาร
ระดับสูงว่า ได้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔๖ และ ๑๘.๑๗
ตามลำดับ แสดงว่าผู้บังคับบัญชา หรือ ผู้บริหารระดับสูงยังไม่ได้เอาใจใส่ออกตรวจเยี่ยม-
โรงเรียนมากนัก

ขอ. ๖๐ นักวิชาการได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ ประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งสำเนา
บันทึกการตรวจเยี่ยมโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๒
และ ๑๘.๑๗ ตามลำดับ แสดงว่าการส่งสำเนานบันทึกการตรวจเยี่ยมยังมีประโยชน์และมี-
ความจำเป็นอยู่มาก

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว เกี่ยวกับการปฏิบัติงานบริหารค่านการบริหารงานธุรการ-
โรงเรียน ในความเห็นของนักวิชาการโดยรวม จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามใน
เรื่องทั้งหมด ๕ ข้อ มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดในระดับต่าง ๆ ของลำดับชั้นพฤติกรรม
คือ ระดับมาก จำนวน ๓ ข้อ คือ ขอ. ๕๗, ๕๘ และ ๖๐ ระดับน้อย จำนวน ๒ ข้อ
คือ ขอ. ๕๖ และ ๕๙

สำหรับการเปรียบเทียบความเห็นแยกตามกลุ่มนักวิชาการ และการเปรียบเทียบลำดับ
ความสำคัญในความเห็นของนักวิชาการโดยรวมนั้น มีดังปรากฏในตารางต่อไปนี้.-

ตารางที่ ๒๕
แสดงการรอยละของนักวิชาการกลุ่มครูในโรงเรียนในการปฏิบัติงาน ประเภท

งานบริหาร	ข้อ ข้อที่	การรอยละของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน					
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย ไม่ตอบ	
๑. ความสัมพันธ์กับชุมชน	๑-๑๐	๖.๗๓	๒๐.๕๘	๒๖.๒๗	๒๗.๕๔	๑๓.๗๓	๔.๗๑
๒. งานวิชาการ	๑๑-๓๐	๑๕.๕๔	๓๕.๖๘	๒๓.๓๐	๑๔.๗๕	๖.๕๒	๔.๓๑
๓. งานบริหารบุคคล	๓๑-๓๕	๒๑.๕๖	๓๘.๕๒	๒๑.๓๗	๕.๔๘	๗.๘๔	๓.๕๒
๔. งานกิจการนักเรียน	๓๖-๕๕	๑๘.๘๐	๓๐.๖๘	๒๕.๘๘	๑๑.๒๓	๘.๖๑	๒.๖๘
๕. งานธุรการโรงเรียน	๕๖-๖๐	๑๘.๖๓	๓๖.๐๘	๒๘.๕๕	๑๐.๓๘	๘.๖๓	๓.๗๒

จากตารางที่ ๒๕ จะพบว่า นักวิชาการฝ่ายปฏิบัติการสอน คือ ครูในโรงเรียน ได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานบริหารประเภทต่าง ๆ ภายในโรงเรียนดังนี้.-

งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๔ รองลงไปได้แก่ผู้ที่มีความเห็นอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ ๒๖.๒๗ ส่วนในระดับมาก ไม่เคยมากที่สุด และไม่เคย มีคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๘, ๑๓.๗๓, ๖.๓๗ และ ๔.๗๑ ตามลำดับ

งานด้านวิชาการ ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๘ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๓.๓๐ ส่วนในระดับมากที่สุด น้อยที่สุด ไม่เคย และ ไม่เคย มีคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕๔, ๑๔.๗๕, ๖.๕๒ และ ๔.๓๑ ตามลำดับ

งานด้านการบริหารงานบุคคล นักวิชาการกลุ่มนี้ได้ให้ความสำคัญในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ รองลงไปได้แก่ระดับมากที่สุด คือ ร้อยละ ๒๑.๓๗ ส่วนในระดับน้อย ไม่เคย น้อยที่สุด และ ไม่เคย มีคิดเป็นร้อยละ ๕.๔๘, ๑๑.๒๓, ๘.๖๑ และ ๓.๕๒ ตามลำดับ

งานด้านการบริหารกิจการนักเรียน ครูในโรงเรียนได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๖๘ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๕.๘๘

ส่วนในระดับมากที่สุด น้อยที่สุด ไม่เคย และ ไม่ตอบ มีคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘๐, ๑๑.๕๓, ๘.๖๑ และ ๕.๖๘ ตามลำดับ

งานด้านการบริหารงานธุรการโรงเรียน ปรากฏว่าครูในโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๐๘ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๘.๕๕ ส่วนในระดับมากที่สุด น้อยที่สุด ไม่เคย และ ไม่ตอบ มีคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๖๓, ๑๐.๓๘, ๘.๖๓ และ ๓.๗๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๐

แสดงการร้อยละของนักวิชาการกลุ่มศึกษานิเทศก์ในการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท

งานบริหาร	ข้อ	การร้อยละของจำนวนปฏิบัติงาน					
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	ไม่ตอบ
๑. ความสัมพันธ์กับชุมชน	๑-๑๐	๒.๒๗	๑๗.๐๕	๓๐.๔๕	๒๐.๖๘	๘.๖๔	๒๐.๘๑
๒. งานวิชาการ	๑๑-๓๐	๕.๕๗	๒๘.๗๕	๓๐.๘๑	๑๑.๘๒	๓.๗๕	๑๘.๒๐
๓. งานบริหารบุคคล	๓๑-๓๕	๒.๗๓	๓๕.๘๑	๒๖.๓๖	๗.๒๗	๕.๘๑	๒๑.๘๒
๔. งานกิจการนักเรียน	๓๖-๕๕	๑๑.๗๐	๒๘.๖๑	๒๖.๓๖	๑๐.๖๘	๔.๓๒	๑๘.๓๖
๕. งานธุรการโรงเรียน	๕๖-๖๐	๑๖.๓๖	๒๘.๖๔	๒๑.๘๒	๕.๘๑	๘.๖๔	๑๔.๖๔

จากตารางที่ ๓๐ จะพบว่า นักวิชาการกลุ่มศึกษานิเทศก์ ได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานบริหารโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ดังนี้.-

งานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ศึกษานิเทศก์ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๕ รองลงไปได้แก่ระดับน้อยที่สุด คือร้อยละ ๒๐.๖๘ ส่วนผู้ที่ให้ความเห็นในระดับมาก ไม่เคย และมากที่สุด มีคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๕, ๘.๖๔ และ ๒.๒๗ ตามลำดับ นอกจากนั้นยังมีผู้ไม่ตอบ หรือไม่ให้ความเห็นในเรื่องนี้อีกถึงร้อยละ ๒๐.๘๑ ซึ่งนับว่าเป็นข้อที่น่าสังเกต

งานด้านวิชาการ ศึกษานิเทศก์ได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับ

น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๑ รองลงไปไต่แก่ระดับมาก คือร้อยละ ๒๘.๗๕ ส่วนในระดับน้อยที่สุด มากที่สุด และ ไม่เคย มีคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘๒, ๕.๕๗ และ ๓.๗๕ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีผู้ไม่ตอบ หรือ ไม่ให้ความเห็นอีกถึงร้อยละ ๑๕.๒๐

งานด้านการบริหารงานบุคคล ศึกษาวิเคราะห์ได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๑ รองลงไปไต่แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๖.๓๖ ส่วนผู้ที่ไม่ตอบหรือไม่ให้ความเห็น และให้ความเห็นในระดับน้อยที่สุด ไม่เคย และ มากที่สุด มีคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘๒, ๗.๒๗, ๕.๕๑ และ ๒.๗๓ ตามลำดับ

งานด้านบริหารกิจการนักเรียน ศึกษาวิเคราะห์ได้ให้ความเห็นในการปฏิบัติงานด้านนี้ตามลำดับดังนี้คือ ระดับมาก ร้อยละ ๒๘.๖๑ ระดับน้อย ร้อยละ ๒๖.๓๖ ไม่ตอบ ร้อยละ ๑๕.๓๒ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๑๑.๗๐ ระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๑๐.๖๘ และ ไม่เคย ปฏิบัติอีกคิดเป็นร้อยละ ๔.๓๒

งานด้านการบริหารงานธุรการ ศึกษาวิเคราะห์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานธุรการของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖๔ ระดับน้อย ร้อยละ ๒๑.๘๒ มากที่สุด ร้อยละ ๑๖.๓๖ ไม่ตอบ ร้อยละ ๑๔.๖๔ ส่วน ไม่เคย และ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๔ และ ๕.๕๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๑

เปรียบเทียบการร้อยละตามความเห็นของนักวิชาการทั้ง ๒ กลุ่มในการปฏิบัติงานทั้ง ๕ ประเภท

งานบริหาร	ข้อที่	ประเภท นักวิชาการ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	ไม่ ตอบ
๑. ความสัมพันธ์ กับชุมชน	๑ - ๑๐	ครู	๖.๓๗	๒๐.๕๘	๒๖.๒๗	๒๗.๕๔	๑๓.๗๓	๔.๗๑
		ศึกษานิเทศก์	๒.๒๗	๑๗.๐๕	๓๐.๔๕	๒๐.๖๘	๘.๖๔	๒๐.๕๑
๒. งานวิชาการ	๑๑-๓๐	ครู	๑๕.๕๔	๓๕.๖๘	๒๓.๓๐	๑๔.๗๕	๖.๕๒	๔.๓๑
		ศึกษานิเทศก์	๕.๕๗	๒๘.๗๕	๓๐.๕๑	๑๑.๘๒	๓.๗๕	๑๕.๒๐

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

งานบริหาร	ข้อที่	ประเภท นักวิชาการ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	ไม่ตอบ
๓. งานบุคคล	๓๑-๓๕	ครู	๒๑.๘๖	๓๘.๔๒	๒๑.๓๗	๕.๔๘	๗.๘๕	๓.๘๖
		ศึกษานิเทศก์	๒.๗๓	๓๕.๘๑	๒๖.๓๖	๗.๒๗	๕.๘๑	๒๑.๘๖
๔. งานกิจการนร.	๓๖-๕๕	ครู	๑๙.๘๐	๓๐.๖๘	๒๕.๘๘	๑๑.๒๓	๘.๖๑	๒.๖๘
		ศึกษานิเทศก์	๑๑.๗๐	๒๘.๖๑	๒๖.๓๖	๑๐.๖๘	๕.๓๖	๑๙.๓๖
๕. งานธุรการ	๕๖-๖๐	ครู	๑๖.๖๓	๓๖.๐๘	๒๙.๕๕	๑๐.๓๘	๘.๖๓	๓.๗๖
		ศึกษานิเทศก์	๑๖.๓๖	๒๘.๖๘	๒๑.๘๖	๕.๘๑	๘.๖๘	๑๘.๖๘

จากตารางที่ ๓๑ เมื่อพิจารณาตามผลการเปรียบเทียบการร้อยละตามความเห็นของนักวิชาการทั้ง ๒ กลุ่ม ที่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภทแล้ว จะพบว่า ความเห็นส่วนใหญ่ของนักวิชาการโดยรวม เกาะกลุ่มกันอยู่ในระหว่างระดับ มาก และ ระดับน้อย เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแสดงว่านักวิชาการส่วนใหญ่ได้ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท ของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์มาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๒

เปรียบเทียบการรอยละและลำดับความสำคัญตามความเห็นของนักวิชาการทั้ง ๒ กลุ่ม

งานบริหาร	ข้อที่	ลำดับชั้นพฤติกรรม	ประเภทนักวิชาการ			
			ครู		ศึกษานิเทศก์	
			รอยละ	ลำดับที่	รอยละ	ลำดับที่
๑. ความสัมพันธ์กับ ชุมชน	๑-๑๐	มากที่สุด	๖.๓๗	๕	๒.๒๗	๖
		มาก	๒๐.๕๘	๓	๑๗.๐๕	๔
		น้อย	๒๖.๒๗	๒	๓๐.๔๕	๑
		น้อยที่สุด	๒๗.๕๘	๑	๒๐.๖๘	๓
		ไม่เคย	๑๓.๗๓	๔	๘.๖๔	๕
		ไม่ตอบ	๔.๗๑	๖	๒๐.๘๑	๒
๒. งานวิชาการ	๑๑-๓๐	มากที่สุด	๑๕.๕๘	๓	๕.๕๗	๕
		มาก	๓๕.๖๘	๑	๒๘.๗๕	๒
		น้อย	๒๓.๓๐	๒	๓๐.๘๑	๑
		น้อยที่สุด	๑๔.๗๕	๔	๑๑.๘๒	๔
		ไม่เคย	๖.๕๒	๕	๓.๗๕	๖
		ไม่ตอบ	๔.๓๑	๖	๑๙.๒๐	๓
๓. งานบุคคล	๓๑-๓๕	มากที่สุด	๒๑.๘๖	๒	๒.๗๓	๖
		มาก	๓๙.๕๒	๑	๓๕.๘๑	๑
		น้อย	๒๑.๓๗	๓	๒๖.๓๖	๒
		น้อยที่สุด	๕.๘๙	๕	๗.๒๗	๔
		ไม่เคย	๗.๘๘	๔	๕.๙๑	๕
		ไม่ตอบ	๓.๙๒	๖	๒๑.๘๒	๓

ตารางที่ ๓๒ (ต่อ)

งานบริหาร	ข้อที่	ลำดับชั้นพฤติกรรม	ประเภทนักวิชาการ			
			ครู		ศึกษานิเทศก์	
			ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่
๔. งานกิจการนักเรียน ๓๖-๕๕		มากที่สุด	๑๘.๘๐	๓	๑๑.๙๐	๔
		มาก	๓๐.๖๙	๑	๕๘.๖๑	๑
		น้อย	๒๕.๘๘	๒	๕๖.๓๖	๒
		น้อยที่สุด	๑๑.๒๓	๔	๑๐.๖๘	๕
		ไม่เคย	๙.๖๑	๕	๔.๓๒	๖
		ไม่ตอบ	๒.๖๙	๖	๑๙.๓๒	๓
๕. งานธุรการ ๕๖-๖๐		มากที่สุด	๑๘.๖๓	๓	๑๖.๓๖	๔
		มาก	๓๖.๐๘	๑	๒๘.๖๔	๑
		น้อย	๒๙.๕๕	๒	๒๑.๘๒	๒
		น้อยที่สุด	๑๐.๓๙	๔	๕.๙๑	๖
		ไม่เคย	๘.๖๓	๕	๘.๖๔	๕
		ไม่ตอบ	๓.๙๒	๖	๑๘.๖๔	๓

จากตารางที่ ๓๒ แสดงให้เห็นว่า ความเห็นของนักวิชาการทั้ง ๒ กลุ่ม ต่อการปฏิบัติงานบริหารโรงเรียนทั้ง ๕ ประเภท เมื่อพิจารณาตามลำดับความสำคัญแล้ว จะพบว่า นักวิชาการทั้ง ๒ กลุ่ม ส่วนใหญ่ได้ให้ลำดับความสำคัญสูงสุดอยู่ระหว่างระดับมาก และระดับน้อย มากกว่าในระดับอื่น ๆ แสดงว่าการปฏิบัติงานบริหารโรงเรียนทั้ง ๕ ประเภทนั้น โรงเรียนประชาบาลโดยทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ปฏิบัติกันอยู่ในเกณฑ์ ดี หรือทำได้ในปริมาณและคุณภาพปานกลาง.

ตารางที่ ๓๓

แสดงการย่อยละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๑. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองประชุม	๑๘	๘.๐๓	๑๒๐	๕๓.๕๗	๕๐	๒๒.๓๒	๑๙	๘.๔๘	๑๓	๕.๘๐	๔	๑.๘๗
๒. คุยพบกับผู้ปกครอง	๒๐	๘.๘๒	๘๐	๓๕.๗๑	๖๕	๒๙.๐๑	๓๔	๑๒.๑๗	๒๓	๑๐.๒๖	๒	๐.๘๙
๓. ประชาชนบริจาคเงิน-วัสดุให้โรงเรียน	๓๐	๑๓.๓๙	๖๕	๒๙.๐๑	๕๒	๒๓.๒๑	๕๐	๒๒.๓๒	๒๗	๑๒.๐๕	-	-
๔. ประชาชนอุทิศแรงงานพัฒนาโรงเรียน	๓๒	๑๔.๒๔	๗๖	๓๓.๘๒	๕๔	๒๔.๑๑	๔๖	๒๐.๕๔	๑๒	๕.๓๕	๔	๑.๗๘
๕. ประชาชนให้ความคิดเห็นในกิจการของโรงเรียน	๔	๑.๗๘	๑๒๔	๕๕.๓๕	๖๒	๒๗.๖๗	๓๔	๑๕.๑๗	-	-	-	-
๖. จัดนิทรรศการอาชีพแก่ประชาชน	๔	๑.๗๘	๕๒	๒๓.๒๑	๑๑๖	๕๑.๗๘	๑๐	๔.๔๖	๔๒	๑๘.๗๕	-	-
๗. เชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาสอน	-	-	๓๒	๑๔.๒๔	๔๖	๒๐.๕๔	๗๖	๓๓.๘๒	๕๔	๒๔.๑๑	๑๖	๗.๑๒
๘. ให้ประชาชนในอาคารสถานที่	๒๐	๘.๘๒	๘๖	๓๘.๓๙	๗๓	๓๒.๕๘	๒๓	๑๐.๒๖	๑๒	๕.๓๕	๑๐	๔.๔๖

ตารางที่ ๓๓ (ต่อ)

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๘. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การเขียนแก่ประชาชน	๔	๑.๓๘	๓๔	๑๕.๑๓	๑๒๐	๕๓.๕๓	๔๖	๒๐.๕๔	๑๒	๕.๓๕	๘	๓.๕๖
๑๐. โรงเรียนรวมจัดประเพณี กับท้องถิ่น	๓๒	๑๔.๒๔	๑๓๔	๕๘.๐๓	๓๔	๑๕.๑๓	๑๒	๕.๓๕	๔	๑.๓๘	๘	๓.๕๖
๑๑. มีส่วนร่วมปรับปรุงอนามัยชุมชน	๒๐	๘.๙๒	๘๖	๔๒.๘๕	๕๘	๒๕.๘๘	๓๒	๑๔.๒๔	๑๘	๘.๐๓	-	-
๑๒. เอาความเห็นประชาชนมา ปรับปรุงงานโรงเรียน	๑๒๒	๕๐.๐๐	๕๘	๒๕.๘๘	๔๖	๒๐.๕๔	๘	๓.๕๖	-	-	-	-
๑๓. กรรมการศึกษารวมวางแผน โรงเรียน	๘๖	๓๘.๓๘	๓๘	๑๗.๘๒	๔๒	๑๘.๓๕	๑๘	๘.๐๓	-	-	-	-
๑๔. จัดสอนหนังสือแก่ประชาชน	๓๒	๑๔.๒๔	๑๒๖	๕๖.๒๔	๔๖	๒๐.๕๔	๑๖	๗.๑๒	-	-	๘	๓.๕๖
๑๕. การจัดหาอุปกรณ์การสอน ให้โรงเรียน	๑๒	๕.๓๕	๘๖	๔๑.๐๓	๓๖	๑๖.๖๖	๒๖	๑๑.๖๖	๑๒	๕.๓๕	๖	๒.๖๗

จากตารางที่ ๓๓ จะเห็นว่าประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์กับชุมชนดังนี้.-

ข้อ. ๑ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่โรงเรียนเชิญผู้ปกครองหรือ ประชาชนในท้องถิ่นมาประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติ กันอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕๗ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๒.๓๒ แสดงว่าโรงเรียนได้จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองหรือประชาชนเกี่ยวกับเรื่องนี้ บ่อย

ข้อ. ๒ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพบปะระหว่างครูและผู้ปกครองนัก เรียนเพื่อให้ความแนะนำเกี่ยวกับนักเรียนว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๕.๐๑ แสดงว่าครูและผู้ปกครองนัก เรียนมีการติดต่อกันในเรื่องนี้ดี

ข้อ. ๓ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ จำนวนผู้บริจาคเงินและวัสดุต่าง ๆ ให้แก่โรงเรียนว่า มีการปฏิบัติกันในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๑ รองลงไปได้ แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๓.๒๑ แสดงว่าประชาชนสนใจให้การสนับสนุนโรงเรียนดี

ข้อ. ๔ ประชาชนและผู้ปกครองให้ความเห็นเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือของ ประชาชนในการอุทิศแรงงานเพื่อพัฒนาโรงเรียนว่า มีการปฏิบัติในระดับมาก และรองลง ไปได้แก่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๒ และ ๒๔.๑๑ ตามลำดับ แสดงว่าผู้ปกครอง หรือประชาชนให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนาโรงเรียนดี

ข้อ. ๕ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดย แสดงข้อคิดเห็นและเสนอแนะในกิจการของโรงเรียนว่า มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ ๕๕.๓๕ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๗.๖๗ แสดงว่าผู้ปกครองหรือ ประชาชนให้ความสนใจในกิจการของโรงเรียนมาก

ข้อ. ๖ ผู้ปกครองหรือประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดอบรมและฝึกการ ประกอบอาชีพแก่ผู้ปกครองหรือประชาชนทั่วไป ของทางโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ใน ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗๘ รองลงไปได้แก่ระดับมาก คือร้อยละ ๒๓.๒๑ แสดง ว่าโรงเรียนปฏิบัติในการจัดอบรมเกี่ยวกับอาชีพแก่ประชาชนอยู่ในเกณฑ์น้อย และนอกจาก

นั้นยังมีผู้ให้ความเห็นว่าไม่เคยทำ อยู่อีกถึงร้อยละ ๑๘.๓๕

ข้อ. ๗ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาสอนนักเรียนในโรงเรียนว่า มีปฏิบัติกันในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๒ รองลงไปได้แก่ผู้ที่ให้ความเห็นว่าไม่เคย คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑๑ แสดงว่าโรงเรียนยังไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้หรือปฏิบัติกันน้อยมาก

ข้อ. ๘ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การให้ประชาชนได้ใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนว่า มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๕ และรองลงไปได้แก่ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๘ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ใช้ประโยชน์ในอาคารสถานที่ของโรงเรียนตามความจำเป็นเสมอ

ข้อ. ๙ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเขียนและการอ่านของประชาชนในท้องถิ่นของโรงเรียนว่า มีปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๕๗ รองลงไปได้แก่ระดับน้อยที่สุด คือร้อยละ ๒๐.๕๔ แสดงว่าโรงเรียนยังไม่ได้ส่งเสริมในกิจกรรมด้านนี้มากนัก

ข้อ. ๑๐ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเข้าร่วมจัดงานประเพณีในท้องถิ่นของโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และรองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๕๘.๐๓ และ ๑๕.๑๗ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้พยายามเข้าร่วมในการจัดงานประเพณีของท้องถิ่นเป็นอย่างดี

ข้อ. ๑๑ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของหน่วยราชการอื่นในการรักษาสุขภาพและปรับปรุงอนามัยของประชาชนในท้องถิ่นว่า โรงเรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติในเรื่องนี้อยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๕ และ ๒๕.๘๕ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในเรื่องนี้อยู่มาก

ข้อ. ๑๒ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การนำเอาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ รองลงไปได้แก่ระดับมาก คือร้อยละ ๒๕.๘๕ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้พยายามรับฟังแนวความคิดและข้อเสนอแนะของประชาชน ในการปรับปรุงงานของโรงเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อ. ๑๓ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของกรรมการศึกษา ในการวางแผนดำเนินงานของโรงเรียนว่า มีส่วนปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๘ รองลงไปได้แก่ระดับมาก คือร้อยละ ๓๘.๘๒ แสดงว่ากรรมการศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานของโรงเรียนเป็นอันมาก

ข้อ. ๑๔ ประชาชนให้ความเห็นในการปฏิบัติเกี่ยวกับ การจัดสอนหนังสือแก่ประชาชนในท้องถิ่นว่า มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕ และ ๒๐.๕๔ ตามลำดับ แสดงว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติงานด้านนี้กันมาก

ข้อ. ๑๕ ผู้ปกครองหรือประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียนว่า มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๗ และ ๓๓.๕๒ ตามลำดับ แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่ได้ให้ความร่วมมือแก่ทางโรงเรียนเป็นอย่างดี ในการจัดหาอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน

เมื่อกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนในความเห็นของประชาชนโดยรวมแล้ว จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้ทั้งหมด

๑๕ ข้อ มีผู้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน ๒ ข้อ คือ ข้อ.๑๒ และ ๑๓ อยู่ในระดับมาก จำนวน ๑๐ ข้อ คือ ข้อ. ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๔ และ ๑๕ ระดับน้อย จำนวน ๒ ข้อ คือ ข้อ. ๖ และ ๙ นอกนั้นยังมีผู้ให้ความเห็นสูงสุดในระดับน้อยที่สุดอีก ๑ ข้อ คือ ข้อ. ๗

ตารางที่ ๓๔

แสดงการย่อยละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	พฤติกรรม											
๑๖. การศึกษาช่วยปรับปรุงสังคม	๓๔	๑๕.๑๗	๘๐	๓๕.๗๑	๖๔	๒๘.๕๗	๒๖	๑๑.๖๑	๒๐	๘.๘๒	-	-
๑๗. การศึกษาช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมอันดี	๕๒	๔๑.๐๗	๕๘	๒๕.๘๕	๓๖	๑๖.๐๗	๓๒	๑๔.๒๔	-	-	๖	๒.๖๗
๑๘. การรู้จักรักษาความสะอาดของท้องถิ่น	๒๐	๘.๘๒	๘๔	๓๗.๕๐	๖๖	๓๐.๐๐	๒๖	๑๑.๖๑	๒๘	๑๒.๕๐	-	-
๑๙. รู้จักรักษาสุขภาพของตน	๒๔	๑๐.๗๒	๘๖	๓๘.๓๔	๗๒	๓๒.๑๔	๒๔	๑๐.๗๒	๑๘	๘.๐๓	-	-
๒๐. นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียน	๕๖	๔๒.๘๕	๖๒	๒๗.๖๗	๖๒	๒๘.๘๒	๓๖	๑๖.๐๗	๘	๓.๕๖	-	-
๒๑. รู้จักเอาความรู้ไปปรับปรุงอาชีพ	๒๖	๑๑.๖๑	๘๘	๓๙.๒๘	๖๐	๒๖.๗๘	๓๒	๑๔.๒๔	๑๘	๘.๐๓	-	-
๒๒. ผู้ใหญ่เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน	๒๔	๑๐.๗๒	๙๐	๔๐.๑๗	๓๔	๑๕.๑๗	๖๒	๒๗.๖๗	๑๔	๖.๒๕	-	-
๒๓. โรงเรียนเข้มงวดในการสอบเลื่อนชั้น	๓๒	๑๔.๒๔	๗๖	๓๓.๘๒	๖๖	๓๐.๐๐	๓๐	๑๓.๓๘	๒๐	๘.๘๒	-	-
๒๔. การไปศึกษานอกสถานที่	-	-	๓๘	๑๖.๘๖	๖๒	๒๗.๖๗	๖๒	๓๐.๓๕	๕๖	๒๕.๐๐	-	-
๒๕. โรงเรียนติดต่อกับผู้ปกครอง	๑๐	๔.๔๖	๑๑๒	๕๐.๐๐	๘๔	๓๗.๕๐	๑๒	๕.๓๕	๖	๒.๖๗	-	-

จากตารางที่ ๓๔ จะเห็นว่าประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนดังต่อไปนี้.-

ข้อ. ๑๖ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำได้มีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้และช่วยปรับปรุงสภาพสังคมของท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๘.๕๗ แสดงว่าโรงเรียนได้มีส่วนช่วยในเรื่องนี้มากในความเห็นของผู้ปกครองและประชาชน

ข้อ. ๑๗ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำได้มีส่วนช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีแก่นักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๗ และ ๒๕.๘๕ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนได้มีส่วนส่งเสริมในการปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีให้นักเรียนและท้องถิ่นเป็นอันมาก

ข้อ. ๑๘ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาดบ้านเรือนและชุมชนว่า มีอยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ และ ๓๐.๐๐ ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนในโรงเรียนได้ทำประโยชน์ในค่านนี้แก่ท้องถิ่นเป็นอันมาก

ข้อ. ๑๙ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่นักเรียนในโรงเรียนได้รู้จักวิธีรักษาสุขภาพของตนเองว่า มีอยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๕ และ ๓๒.๑๔ ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้จากทางโรงเรียนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับตนเองได้เป็นอันมาก

ข้อ. ๒๐ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียนว่า มีอยู่ในระดับมากที่สุด และในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๕ และ ๒๗.๖๗ ตามลำดับ แสดงว่าในความเห็นของผู้ปกครองยังเห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่เอาใจใส่ต่อการเรียนเป็นอย่างดี

ข้อ. ๒๑ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การรู้จักนำเอาความรู้ไปช่วยปรับปรุงอาชีพผู้ปกครองให้ดีขึ้นของนักเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๘ และ ๒๖.๗๘ ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนในโรงเรียนได้รู้จักนำเอาความรู้ที่ได้จากโรงเรียนไปช่วยปรับปรุงการอาชีพของผู้ปกครองของตนให้ดีขึ้นได้เป็นอย่างดี

ข้อ. ๒๒ ผู้ปกครองหรือประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การที่ครูใหญ่เอาใจ

ใส่ต่อการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑๗ รองลงไปได้แก่ ผู้ที่ให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือร้อยละ ๒๕.๘๘ แสดงว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่ได้พยายามเอาใจใส่กวาดขันเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนของตนคือ

ข้อ. ๒๓ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ ความเข้มงวดกวาดขันในการพิจารณา สอบเลื่อนชั้นปลายปีของนักเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘๒ และ ๓๐.๐๐ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่มีการเข้มงวดกวาดขันเกี่ยวกับการสอบเลื่อนชั้นปลายปีกันอยู่เป็นอันมาก

ข้อ. ๒๔ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๕ และ ๒๗.๖๗ ตามลำดับ แสดงว่า โรงเรียนยังเอาใจใส่ในเรื่องนี้น้อยมาก

ข้อ. ๒๕ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนที่ทางโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ว่า มีอยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ และ ๓๗.๕๐ ตามลำดับ แสดงว่า ทางโรงเรียนและผู้ปกครองต่างก็ได้ร่วมมือกันในการติดต่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างดี

เมื่อกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ในความเห็นโดยรวมของประชาชนแล้ว จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องนี้จำนวน ๑๐ ข้อ มีผู้ให้ความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน ๒ ข้อ คือ ข้อ. ๑๗ และข้อ. ๒๐ อยู่ในระดับมาก จำนวน ๗ ข้อ คือข้อ. ๑๖, ๑๘, ๑๙, ๒๑, ๒๒, ๒๓ และ ๒๕ และได้มีผู้ให้ความเห็นอยู่ระดับน้อยที่สุดอีก ๑ ข้อ คือ ข้อ. ๒๔

ตารางที่ ๓๕

แสดงการยอมรับเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนในการปฏิบัติงานค่านมูกลากร

ลำดับชั้นพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๒๖. ใ้รับการบรรจุครูตรงตามความต้องการของโรงเรียน	๖๕	๒๕.๐๑	๗๒	๒๗.๑๔	๕๖	๒๐.๕๔	๒๑	๘.๓๗	๒๐	๘.๕๒	-	-
๒๗. การจัดสวัสดิการแก่ครู	๒๐	๘.๕๒	๖๒	๒๗.๖๗	๘๖	๓๑.๓๕	๕๐	๑๗.๘๔	๑๖	๖.๑๒	-	-
๒๘. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของโรงเรียน	๓๒	๑๔.๒๔	๕๒	๑๙.๐๗	๗๖	๒๗.๕๒	๑๘	๖.๖๓	-	-	๖	๒.๖๗
๒๙. ครูใหญ่ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานของครู	๓๘	๑๖.๘๖	๘๖	๓๑.๓๕	๕๖	๒๐.๕๔	๒๔	๙.๐๗	๒๔	๙.๐๗	-	-
๓๐. ครูใดทำงานตามความถนัดของตน	๑๘	๖.๖๓	๕๖	๒๐.๕๔	๑๒๖	๔๖.๒๕	๒๐	๗.๕๒	๑๔	๖.๒๕	-	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๓๕ จะเห็นว่าประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
ด้านการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนดังนี้.-

ข้อ. ๒๖ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่โรงเรียนได้รับการบรรจุครู
ที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของชุมชนว่า มีอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔
รองลงไปได้แก่ระดับมากที่สุด คือร้อยละ ๒๕.๐๑ แสดงว่าโรงเรียนได้รับการบรรจุครู
ที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของชุมชนเป็นส่วนใหญ่

ข้อ. ๒๗ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการให้แก่ครูในโรง
เรียนว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๙ รองลงไปได้แก่ระดับ
มาก คือร้อยละ ๒๗.๖๗ แสดงว่าทางโรงเรียนยังไม่อาจจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ
ให้แก่ครูภายในโรงเรียนได้มากนัก

ข้อ. ๒๘ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติ
งานต่าง ๆ ของครูภายในโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๗ รอง
ลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๓๓.๕๒ แสดงว่าครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ให้ความ
ร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างดี

ข้อ. ๒๙ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่ครูใหญ่ว่าได้เคยช่วยแก้ไขปรับปรุง
ข้อบกพร่องในการทำงานของครู อยู่ในระดับมาก และน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓๙ และ
๒๓.๒๑ ตามลำดับ แสดงว่าครูใหญ่ส่วนมากได้เอาใจใส่ต่อการทำงานของครูในโรงเรียน
ของตนเป็นอย่างดี

ข้อ. ๓๐ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับการที่ครูในโรงเรียนได้ทำงานตรง
ตามความถนัดของตนว่า มีอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕ รองลงไปได้แก่ระดับ
มาก คือร้อยละ ๒๐.๕๔ แสดงว่าครูส่วนมากยังไม่อาจเลือกทำงานได้ความถนัดของ
ตน (รวมทั้งการสอนในวิชาที่ตนถนัดด้วย)

เมื่อกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคลของโรงเรียน
ในความเห็นโดยรวมของประชาชนแล้ว จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามในเรื่องนี้หึ่ง
หมกรวม ๕ ข้อนั้น ได้มีผู้ให้ความเห็นอยู่ในอัตราสูงสุดในระดับต่าง ๆ คือ ระดับมาก จำนวน
๓ ข้อ ได้แก่ข้อ. ๒๖, ๒๘, ๒๙ ส่วนในระดับน้อย มีจำนวน ๒ ข้อ คือ ข้อ ๒๗

ตารางที่ ๓๖

แสดงการยอดละเอียดเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนในการปฏิบัติงานด้านกิจการนักเรียน

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๓๑. การส่งเด็กเข้าเรียน	๓๒	๑๔.๒๔	๗๖	๓๓.๕๒	๔๖	๒๐.๕๔	๓๒	๑๔.๒๔	๒๐	๘.๕๒	๑๘	๘.๐๓
๓๒. การช่วยเหลือนักเรียนยากจน	๓๐	๑๓.๓๙	๑๑๖	๕๑.๕๘	๕๒	๒๓.๒๑	๑๒	๕.๓๕	๑๔	๖.๒๕	-	-
๓๓. การเคร่งครัดต่อระเบียบวินัย	๕๒	๒๓.๒๑	๙๑	๔๐.๖๒	๔๐	๑๗.๘๔	๒๑	๙.๓๗	๒๐	๘.๙๒	-	-
๓๔. การเอาใจใส่ปัญหาของนักเรียน	๖๘	๓๐.๓๕	๖๒	๒๗.๖๗	๔๖	๒๐.๕๔	๓๖	๑๖.๐๗	๑๒	๕.๓๕	-	-
๓๕. การช่วยเหลือกิจกรรมของ ร.ร.	๑๒	๕.๓๕	๖๐	๒๖.๗๘	๙๑	๔๐.๖๒	๔๐	๑๗.๘๔	๑๑	๔.๙๑	๑๐	๔.๕๖
๓๖. การบำเพ็ญประโยชน์ของ ลูกเสือ ฯ	๓๖	๑๖.๐๗	๗๒	๓๒.๑๔	๕๘	๒๕.๘๙	๓๒	๑๔.๒๔	๑๘	๘.๐๓	๘	๓.๕๖
๓๗. การสอดส่องความประพฤติ นักเรียน	๒๔	๑๐.๗๒	๑๐๒	๔๕.๕๓	๖๐	๒๖.๗๘	๒๖	๑๑.๖๑	๑๒	๕.๓๕	-	-
๓๘. การลงโทษโดยการเขียนตี	๒๒	๙.๘๒	๙๖	๔๒.๘๕	๗๐	๓๑.๒๕	๒๒	๑๔.๒๔	๔	๑.๗๘	-	-
๓๙. การช่วยแก้ปัญหาของนักเรียน	๒๐	๘.๙๒	๖๒	๒๗.๖๗	๘๔	๓๗.๕๐	๔๑	๑๘.๓๐	๑๗	๗.๕๙	-	-
๔๐. การมีส่วนร่วมในงานของ	๒๔	๑๐.๗๒	๑๐๒	๔๕.๕๓	๗๖	๓๓.๕๒	๑๘	๘.๐๓	๔	๑.๗๘	-	-

จากตารางที่ ๓๖ จะเห็นว่าประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียน ของโรงเรียนดังนี้.-

ข้อ. ๓๑ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ ความร่วมมือที่ทางโรงเรียนได้รับในการส่งเด็กเข้าเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๒ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คิดร้อยละ ๒๐.๕๔ แสดงว่าผู้ปกครองและประชาชนได้ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเด็กเข้าเรียนเป็นอย่างดี

ข้อ. ๓๒ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การช่วยเหลือนักเรียนยากจนและขาดแคลนของโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๘ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คิดร้อยละ ๒๓.๒๑ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้พยายามช่วยเหลือนักเรียนที่ยากจนและขาดแคลนเครื่องเขียน แบบเรียน เสื้อผ้า และอื่นๆ อยู่อย่างเต็มที่

ข้อ. ๓๓ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียนของโรงเรียนว่า ได้ถือปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖๒ และ ๒๓.๒๑ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่เคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียนมาก

ข้อ. ๓๔ ประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเอาใจใส่ความเห็นอยู่และปัญหาของนักเรียนซึ่งทางโรงเรียนปฏิบัติอยู่ว่า มีอยู่ในระดับมากที่สุด และมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๕ และ ๒๗.๖๗ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้พยายามเอาใจใส่ในเรื่องนี้กันเป็นอย่างดี

ข้อ. ๓๕ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การให้ความร่วมมือช่วยเหลือในกิจการต่างๆ ของโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับน้อย และมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๖๒ และ ๒๖.๓๔ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนยังไม่ได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากประชาชนในกิจการต่างๆ ของโรงเรียนมากนัก

ข้อ. ๓๖ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การบำเพ็ญประโยชน์ต่อท้องถิ่น ของลูกเสือ และอนุภาค ในโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๑๔ และ ๒๕.๘๕ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนได้ให้ความเอาใจใส่ในเรื่องนี้กันอยู่ในเกณฑ์มาก

ข้อ. ๓๗ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การสอดส่องดูแล และเอาใจใส่ใน ความประพฤติของนักเรียน ซึ่งครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติกันอยู่ว่า มีอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ ๔๕.๕๓ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๖.๓๘ แสดงว่าครูในโรงเรียน ส่วนใหญ่ได้พยายามเอาใจใส่กวัดขั้นในเรื่องความประพฤติของนักเรียนของตนดี

ข้อ. ๓๘ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การลงโทษโดยการเขียนตีก้นของเด็กของ ทางโรงเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๕ และ ๓๑.๒๕ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังนิยมการลงโทษโดยการเขียนตีก้นอยู่มาก

ข้อ. ๓๙ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การจัดครูพิเศษช่วยสอนและช่วยเหลือ นักเรียนที่เป็นปัญหาว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ และ ๒๗.๖๗ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนเอาใจใส่ปฏิบัติในเรื่องนี้กันอยู่น้อย

ข้อ. ๔๐ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ของทางโรงเรียนที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ว่า มีอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕๓ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๓๓.๘๒ แสดงว่าผู้ปกครองหรือประชาชน ส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมช่วยเหลืออยู่มากในการดำเนินกิจการของโรงเรียน

เมื่อกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน ในความเห็นโดยรวมของผู้ปกครองหรือประชาชนแล้ว จะเห็นได้ว่าในจำนวนแบบ- สอบถามในเรื่องนี้ทั้งหมด รวม ๑๐ ข้อ นั้น ได้มีผู้ให้ความเห็นอยู่ในอัตราสูงสุดของระดับ ต่างๆ คือ ระดับมากที่สุด จำนวน ๑ ข้อ คือ ข้อ. ๓๔ ระดับมาก จำนวน ๗ ข้อ คือ ข้อ. ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๖, ๓๗, ๓๘ และ ๔๐ ระดับน้อย จำนวน ๒ ข้อ คือ ข้อ. ๓๕ และ ข้อ.

ตารางที่ ๓๗

แสดงการยอมรับเกี่ยวกับความเห็นของประชาชนในการปฏิบัติงานธุรการโรงเรียน

ลำดับชั้นของพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
๔๑. ปัญหาการแค้น เดือน ปี	๔๒	๑๘.๗๕	๘๐	๓๕.๗๑	๕๖	๒๐.๕๔	๓๒	๑๔.๒๔	๑๘	๘.๐๓	๖	๒.๖๗
๔๒. ได้รับความร่วมมือสำรวจเด็ก	๒๔	๑๐.๗๒	๙๖	๔๒.๘๕	๖๘	๓๐.๓๕	๒๔	๑๐.๕๐	๘	๓.๕๖	-	-
๔๓. ความสะดวกในการติดต่อโรงเรียน	๓๖	๑๖.๐๗	๗๒	๓๒.๑๔	๖๒	๒๗.๖๗	๓๐	๑๓.๓๙	๑๖	๗.๑๒	๔	๑.๕๖
๔๔. การพบกับประชาชนของครูใหญ่	๔๔	๑๙.๖๔	๘๒	๓๖.๖๐	๔๔	๑๙.๖๔	๒๖	๑๑.๖๑	๑๔	๖.๒๕	๑๔	๖.๒๕
๔๕. ความสะดวกในการใช้สถานที่ของโรงเรียน	๑๒	๕.๓๕	๕๖	๒๕.๐๐	๑๑๖	๕๑.๗๘	๔๒	๑๘.๗๕	-	-	-	-
๔๖. กรรมการศึกษามีส่วนรวมในการก่อสร้างของโรงเรียน	๑๒	๕.๓๕	๖๒	๒๗.๖๗	๙๖	๔๒.๘๕	๓๖	๑๖.๐๗	๑๖	๘.๐๓	-	-
๔๗. การแจ้งผลการเรียนและความประพฤติของนักเรียน	๒๔	๑๐.๗๒	๔๐	๑๗.๘๕	๕๒	๒๓.๖๑	๖๖	๓๐.๐๐	๓๖	๑๖.๐๗	๖	๒.๖๗
๔๘. ความร่วมมือในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน	๑๒	๕.๓๕	๕๔	๒๔.๑๑	๑๐๒	๔๕.๕๓	๔๒	๑๘.๗๕	๑๔	๖.๒๕	-	-
๔๙. การจัดทำรายงานความก้าวหน้าของถิ่น	๑๐	๔.๔๖	๗๒	๓๒.๑๔	๙๔	๔๑.๙๖	๓๖	๑๖.๐๗	๑๒	๕.๓๕	-	-
๕๐. โรงเรียนมีส่วนช่วยเกี่ยวกับสาธารณภัย	๖๘	๓๐.๓๕	๕๖	๒๐.๕๔	๕๒	๒๓.๖๑	๓๒	๑๔.๒๔	๒๒	๙.๘๒	๔	๑.๗๘

จากตารางที่ ๓๗ จะเห็นว่าประชาชนได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการบริหารงานธุรการของโรงเรียน ดังนี้.-

ข้อ. ๔๑ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการแค้นวัน เดือน ปีเกิดของนักเรียน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติว่า มีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ และ ๒๐.๕๔ ตามลำดับ แสดงว่าการปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการแค้นวัน เดือน ปีเกิดของนักเรียนที่โรงเรียนถือปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนั้นยังมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่อีกเป็นอันมาก

ข้อ. ๔๒ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ ความร่วมมือที่ทางโรงเรียนได้รับจากผู้ปกครองหรือประชาชนในการเกณฑ์เด็กเข้าเรียนว่า มีอยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๕ และ ๓๐.๓๕ ตามลำดับ แสดงว่าผู้ปกครองหรือประชาชนให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ดี

ข้อ. ๔๓ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ ความสะดวกในการติดต่อกับทางโรงเรียนว่า ได้รับความสะดวกในเรื่องนี้อยู่ในระดับมาก และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๔ และ ๒๗.๖๗ ตามลำดับ แสดงว่าประชาชนได้รับความสะดวกในการไปติดต่อกับทางโรงเรียนเป็นอย่างดี

ข้อ. ๔๔ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การพบกับครูใหญ่ที่โรงเรียนว่า ได้มีเวลาและได้รับความสะดวกในการเข้าพบอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๖๐ รองลงไปได้แก่ระดับมากที่สุด และ น้อย จำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ ๑๕.๖๔ แสดงว่าครูใหญ่ - ส่วนมากได้ให้โอกาสและอำนวยความสะดวกในการติดต่อและการเข้าพบของผู้ปกครองหรือประชาชนเป็นอย่างดี

ข้อ. ๔๕ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ ความสะดวกในการติดต่อขอใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๘ รองลงไปได้แก่ระดับมาก คือร้อยละ ๒๕.๐๐ แสดงว่าประชาชนในท้องถิ่นได้รับความสะดวกในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย

ข้อ. ๔๖ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในการก่อสร้างของโรงเรียนของกรมการศึกษาว่า มีอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๔ และ

๒๗.๒๗ ตามลำดับ แสดงว่ากรรมการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการก่อสร้างของโรงเรียนน้อย

ข้อ. ๔๗ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การแจ้งผลการเรียนและความประพฤติของนักเรียนให้ทางบ้านทราบว่า ทางโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด และ น้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๐ และ ๒๓.๒๑ ตามลำดับ แสดงว่าโรงเรียนยังขาดความเอาใจใส่ในเรื่องนี้อยู่เป็นอันมาก

ข้อ. ๔๘ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การให้ความร่วมมือของผู้ปกครองและกรรมการศึกษาในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕๓ และ ๒๔.๑๑ ตามลำดับ แสดงว่าผู้ปกครองและกรรมการศึกษาให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ดี

ข้อ. ๔๙ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การจัดบรรยายความรู้ทางอาชีพเพื่อพัฒนาอาชีพให้กับท้องถิ่นว่า ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย และ มาก คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๕๖ และ ๓๒.๑๔ ตามลำดับ แสดงว่าในท้องถิ่นยังมีการปฏิบัติกันในเรื่องนี้น้อย

ข้อ. ๕๐ ประชาชนให้ความเห็นเกี่ยวกับ การมีส่วนช่วยเหลือชุมชนในเมื่อเกิดสาธารณภัยของโรงเรียนว่า มีอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๕ รองลงไปได้แก่ระดับน้อย คือร้อยละ ๒๓.๒๑ แสดงว่าโรงเรียนได้มีบทบาทในการให้การช่วยเหลือชุมชนในค่านี้น้อยอย่างมาก

เมื่อกล่าวโดยสรุป เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านบริหารงานธุรการของโรงเรียน ในความเห็นโดยรวมของประชาชนหรือผู้ปกครองแล้ว จะเห็นได้ว่า ในจำนวนแบบสอบถามในเรื่องนี้ทั้งหมด ๑๐ ข้อ นั้น มีผู้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดของระดับชั้นพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้.

ระดับ <u>มากที่สุด</u>	จำนวน ๑ ข้อ คือ	ข้อ. ๕๐
ระดับ <u>มาก</u>	จำนวน ๔ ข้อ คือ	ข้อ. ๔๑, ๔๒, ๔๓, และ ๔๔
ระดับ <u>น้อย</u>	จำนวน ๔ ข้อ คือ	ข้อ. ๔๕, ๔๖, ๔๘, และ ๔๙
ระดับ <u>น้อยที่สุด</u>	จำนวน ๑ ข้อ คือ	ข้อ. ๔๗

แสดงการยอมรับของประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานทั้ง ๕ ประเภท

จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ข้อที่	ประเภท งานบริหาร	การยอมรับของพฤติกรรม				
			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยและ ไม่ตอบ
เกษตรกร และ รับจ้าง	๑-๑๕	ความสัมพันธ์กับชุมชน	๑๓.๕๑	๓๐.๒๘	๓๘.๕๖	๑๐.๐๕	๙.๘๓
	๑๖-๒๕	งานวิชาการ	๑๐.๒๔	๓๒.๘๒	๔๑.๒๒	๑๓.๑๒	๒.๖๔
	๒๖-๓๐	งานบุคคล	๑๘.๑๒	๒๒.๒๔	๓๐.๘๓	๒.๘๓	๒๐.๘๘
	๓๑-๔๐	งานกิจการนักเรียน	๑๒.๙๓	๓๙.๕๖	๓๓.๕๕	๑๑.๒๒	๔.๙๔
	๔๑-๕๐	งานธุรการ	๘.๙๑	๓๕.๙๑	๔๑.๓๙	๑๐.๒๘	๒.๘๒
คหกร คหกร คหกร	๑-๑๕	ความสัมพันธ์กับชุมชน	๔.๒๑	๒๕.๖๘	๓๔.๙๓	๑๒.๖๓	๒๒.๘๐
	๑๖-๒๕	งานวิชาการ	๒๑.๐๔	๔๘.๘๔	๒๑.๕๙	๓.๔๑	๔.๘๘
	๒๖-๓๐	งานบุคคล	๒๑.๐๖	๕๕.๘๘	๑๙.๕๒	๓.๘๒	๒.๖๘
	๓๑-๔๐	งานกิจการนักเรียน	๑๙.๑๓	๔๒.๘๘	๒๔.๐๑	๖.๓๒	๑๐.๐๑
	๔๑-๕๐	งานธุรการ	๑๒.๙๔	๔๘.๕๘	๒๔.๖๑	๕.๘๐	๘.๒๒
รับราชการ	๑-๑๕	ความสัมพันธ์กับชุมชน	๒๐.๓๕	๔๙.๓๙	๒๒.๘๑	๔.๒๑	๕.๒๖
	๑๖-๒๕	งานวิชาการ	๘.๘๙	๓๙.๘๘	๓๖.๓๒	๑๑.๕๘	๔.๙๔
	๒๖-๓๐	งานบุคคล	๖.๓๒	๓๘.๘๕	๓๓.๖๘	๙.๓๙	๑๓.๖๘
	๓๑-๔๐	งานกิจการนักเรียน	๒.๑๑	๔๕.๒๑	๓๘.๘๕	๒.๑๑	๑๑.๖๒
	๔๑-๕๐	งานธุรการ	๑.๐๘	๔๑.๕๘	๔๙.๘๘	๓.๑๖	๖.๒๘

จากตารางที่ ๓๘ จะเห็นได้ว่าร้อยละของกลุ่มประชาชนที่มีความเห็นต่อการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภทของโรงเรียน เมื่อจำแนกตามอาชีพมีดังต่อไปนี้.-

ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้างมีความเห็นในอัตราสูงสุดว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียนอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘๖ ส่วนการปฏิบัติงานในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน งานวิชาการ งานบริหารบุคคล และงานธุรการของโรงเรียนนั้น ได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๖, ๔๑.๖๖, ๓๐.๘๓ และ ๔๑.๓๗ ตามลำดับ

ประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย มีความเห็นในอัตราสูงสุดว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติงานในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๓ ส่วนงานวิชาการ งานบุคคลากร งานกิจการนักเรียน และงานธุรการ มีปฏิบัติในระดับมาก คือเป็นร้อยละ ๔๘.๘๔, ๕๘.๘๘, ๖๒.๔๘ และ ๔๘.๕๘ ตามลำดับ

ประชาชนที่อาชีพรับราชการ ได้ให้ความเห็นในอัตราสูงสุดว่า โรงเรียนมีการปฏิบัติงานธุรการอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘๘ ส่วนงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน งานวิชาการ งานบุคคลากร และงานกิจการนักเรียนนั้น ปรากฏว่าได้มีการปฏิบัติกันอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๗, ๓๗.๘๘, ๓๘.๘๕ และ ๔๕.๒๑ ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงการยดละของประชาชนที่มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ๕ ประเภท

จัดแนกตามรายได้ต่อเนื่อง

รายได้	ขอที่	ประเภท งานบริหาร	การยดละของพฤติกรรม				
			มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยและ ไม่เคย
ไม่เกิน ๑,๕๐๐บาท	๑-๑๕	ความสัมพันธ์กับชุมชน	๗.๓๘	๒๓.๓๖	๓๑.๒๙	๑๑.๙๓	๒๕.๘๑
	๑๖-๒๕	งานวิชาการ	๒๑.๒๓	๔๙.๑๙	๑๙.๕๒	๕.๗๔	๔.๒๘
	๒๖-๓๐	งานบุคคล	๒๒.๑๒	๕๖.๕๘	๑๒.๘๑	๓.๙๖	๔.๒๘
	๓๑-๔๐	งานกิจการนักเรียน	๑๖.๙๐	๔๒.๖๗	๒๓.๒๕	๙.๐๘	๘.๐๕
	๔๑-๕๐	งานธุรการ	๑๕.๖๖	๔๓.๕๗	๒๒.๒๑	๗.๑๔	๑๑.๕๓
ระหว่าง ๑,๕๐๑ ถึง ๓,๕๐๐ป.	๑-๑๕	ความสัมพันธ์กับชุมชน	๓.๐๐	๒๒.๕๐	๓๐.๙๗	๑๕.๓๑	๒๘.๓๒
	๑๖-๒๕	งานวิชาการ	๑๔.๐๑	๕๑.๒๓	๒๑.๕๐	๗.๒๗	๕.๘๖
	๒๖-๓๐	งานบุคคล	๑๓.๘๒	๕๖.๘๒	๒๐.๘๘	๖.๒๙	๒.๐๔
	๓๑-๔๐	งานกิจการนักเรียน	๑๔.๑๒	๔๓.๕๘	๒๕.๓๙	๘.๒๓	๘.๗๓
	๔๑-๕๐	งานธุรการ	๑๓.๘๓	๔๔.๘๘	๒๑.๐๑	๘.๓๑	๑๑.๙๖
มากกว่า ๓,๕๐๐บาท	๑-๑๕	ความสัมพันธ์กับชุมชน	๔.๓๐	๒๑.๒๓	๒๕.๘๘	๑๘.๘๗	๒๖.๗๑
	๑๖-๒๕	งานวิชาการ	๑๘.๖๓	๔๓.๙๒	๒๖.๙๔	๖.๓๖	๔.๑๑
	๒๖-๓๐	งานบุคคล	๑๗.๗๒	๕๖.๕๖	๒๑.๔๔	๖.๒๗	๒.๐๐
	๓๑-๔๐	งานกิจการนักเรียน	๑๕.๒๐	๔๖.๐๒	๒๐.๕๑	๙.๗๐	๘.๕๓
	๔๑-๕๐	งานธุรการ	๑๕.๓๕	๔๒.๖๙	๑๗.๙๙	๗.๕๒	๑๖.๔๑

จากตารางที่ ๓๕ จะเห็นได้ว่าค่าร้อยละของประชาชนที่มีความเห็นต่อการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท ของโรงเรียน เมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือนแล้ว ปรากฏผลดังต่อไปนี้.-

ประชาชนที่มีรายได้ไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท ส่วนมากเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๘ ส่วนงานวิชาการ งานบุคคลากร งานกิจการนักเรียน และงานธุรการ มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๑๔, ๕๖.๕๘, ๕๒.๖๗ และ ๕๓.๕๗ ตามลำดับ

ประชาชนที่มีรายได้ระหว่าง ๑,๕๐๐ ถึง ๓,๕๐๐ บาท มีความคิดเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานในด้านความสัมพันธ์กับชุมชนในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๘๗ ส่วนงานด้านวิชาการ งานบุคคลากร งานกิจการรรมนักเรียน และงานธุรการ มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๓, ๕๖.๘๖, ๕๓.๕๘ และ ๕๔.๘๔ ตามลำดับ

ประชาชนที่มีรายได้มากกว่า ๓,๕๐๐ บาท ขึ้นไป ให้ความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๔ ส่วนงานวิชาการ - งานบุคคลากร งานกิจการรรมนักเรียน และงานธุรการ มีปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๒, ๕๒.๕๖, ๕๖.๐๒ และ ๕๒.๖๘ ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๐

เปรียบเทียบค่าร้อยละและลำดับความสำคัญในการปฏิบัติงานบริหารโรงเรียนทั้ง ๕ ประเภท
ตามความเห็นโดยรวมของประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม

งานบริหาร	ลำดับชั้นของ พฤติกรรม	ประเภทประชาชน					
		ผู้บริหาร		นักวิชาการ		ประชาชน	
		ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่
๑. งานความสัมพันธ์กับ ชุมชน	มากที่สุด	๔.๓๘	๔	๔.๓๒	๒	๑๖.๘๓	๓
	มาก	๓๓.๒๖	๒	๑๘.๐๕	๓	๓๘.๘๕	๑
	น้อย	๔๑.๓๘	๑	๒๘.๓๖	๑	๓๐.๖๘	๒
	น้อยที่สุด	๑๔.๖๗	๓	๒๔.๓๑	๒	๑๓.๑๓	๔
	ไม่เคย	๓.๘๕	๖	๑๑.๒๘	๕	๖.๒๖	๕
	ไม่ตอบ	๓.๘๓	๕	๑๒.๘๑	๔	๐.๗๘	๖
๒. งานวิชาการ	มากที่สุด	๑.๑๑	๕	๑๐.๕๖	๕	๘.๘๖	๔
	มาก	๓๓.๕๒	๑	๓๓.๒๒	๑	๓๕.๓๖	๒
	น้อย	๓๔.๑๘	๒	๒๓.๑๑	๒	๓๘.๓๓	๑
	น้อยที่สุด	๑๑.๘๔	๓	๑๓.๒๘	๓	๑๒.๓๕	๓
	ไม่เคย	๒.๓๓	๖	๕.๑๔	๖	๓.๓๖	๕
	ไม่ตอบ	๓.๖๘	๔	๑๑.๓๖	๔	๐.๓๓	๖
๓. งานบุคคล	มากที่สุด	๓.๘๓	๕	๑๒.๓๕	๔	๑๒.๓๓	๔
	มาก	๓๘.๓๘	๑	๓๓.๖๗	๑	๓๐.๕๘	๒
	น้อย	๒๕.๓๐	๒	๒๓.๘๓	๒	๓๒.๓๑	๑
	น้อยที่สุด	๘.๘๘	๔	๖.๓๘	๖	๑.๑๐	๕
	ไม่เคย	๑๒.๓๒	๓	๖.๘๘	๕	๑๖.๘๐	๓
	ไม่ตอบ	๖.๓๘	๖	๑๒.๘๓	๓	๐.๘๘	๖

ตารางที่ ๔๐ (ต่อ)

งานบริหาร	ลำดับชั้นของ พฤติกรรม	ประเภทประชาชน					
		ผู้บริหาร		นักวิชาการ		ประชาชน	
		ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่
๔. งานกิจการ นักเรียน	มากที่สุด	๑๑.๔๗	๓	๑๕.๗๕	๓	๗.๔๖	๓
	มาก	๓๑.๘๗	๑	๒๙.๖๕	๑	๔๑.๕๙	๑
	น้อย	๒๙.๗๒	๒	๒๖.๑๒	๒	๓๖.๔๐	๒
	น้อยที่สุด	๑๐.๖๒	๔	๑๐.๘๖	๕	๖.๖๗	๕
	ไม่เคย	๕.๓๙	๖	๖.๙๗	๖	๗.๓๖	๔
	ไม่ตอบ	๗.๕๙	๕	๑๑.๐๑	๔	๐.๘๖	๖
๕. งานธุรการ	มากที่สุด	๑๗.๒๓	๓	๑๖.๕๐	๓	๕.๔๐	๔
	มาก	๓๔.๖๓	๑	๓๒.๓๖	๑	๓๘.๖๕	๒
	น้อย	๒๔.๑๘	๒	๒๕.๖๙	๒	๔๔.๖๓	๑
	น้อยที่สุด	๑๐.๓๑	๔	๘.๑๕	๖	๖.๗๓	๓
	ไม่เคย	๙.๒๗	๕	๘.๖๔	๕	๑.๘๓	๕
	ไม่ตอบ	๔.๕๘	๖	๑๑.๑๘	๔	๐.๗๗	๖

จากตารางที่ ๔๐ แสดงให้เห็นว่าความเห็นของประชากรทั้ง ๓ กลุ่ม เมื่อนำมาเปรียบเทียบค่าร้อยละ และนำหนักตามลำดับความสำคัญ ที่มีต่อการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท ของโรงเรียนแล้ว จะพบว่ามีความเห็นสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

งานความสัมพันธ์กับชุมชน ผู้บริหารและนักวิชาการได้ให้ความเห็นสูงสุดทั้งลำดับ - ความสำคัญและค่าร้อยละอยู่ในระดับน้อย สำหรับกลุ่มประชาชนให้ความเห็นอยู่ในระดับมาก งานด้านวิชาการปรากฏว่า ผู้บริหารและนักวิชาการได้ให้ความเห็นสูงสุดและลำดับความสำคัญและค่าร้อยละ อยู่ในระดับมาก สำหรับกลุ่มประชาชนให้ความเห็นอยู่ในระดับน้อย

งานค่านบุคคลากร ปรากฏว่าทั้งผู้บริหารและนักวิชาการได้ให้ความเห็นอยู่ในระดับ มาก สำหรับประชาชนให้ความเห็นอยู่ในระดับ น้อย

งานค่านกิจการนักเรียน ปรากฏว่าทั้งผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชน มีความเห็นเป็นอันเดียวกัน คือให้ความเห็นสูงสุดทั้งในลำดับความสำคัญและคาร์้อยละอยู่ในระดับ มาก

งานค่านธุรการ ปรากฏว่าผู้บริหารและนักวิชาการได้ให้ความเห็นอยู่ในระดับ มาก สำหรับกลุ่มประชาชนได้ให้ความเห็นสูงสุดในระดับ น้อย

ดังนั้นจึงแสดงว่าการปฏิบัติงานบริหารทั้ง ๕ ประเภท เมื่อพิจารณาตามความเห็นโดยรวมของประชากรทั้ง ๓ กลุ่มแล้ว โรงเรียนประชาบาลโดยทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ปฏิบัติกันอยู่ในระดับ มาก

ปัญหาและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นตอนที่วิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาแนวความคิดเห็น และข้อเสนอแนะโดยเสรีของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อโครงสร้างของระบบบริหารการศึกษา และงานบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ประเภท ของโรงเรียน ซึ่งรวบรวมได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถาม ของประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ กลุ่ม ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้.-

๑. กลุ่มผู้บริหาร

จากแบบสอบถามผู้บริหารจำนวน ๔๔ ฉบับ ที่ได้รับคืน มีผู้ตอบแสดงความคิดเห็นมาจำนวน ๒๒ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ พอสรุปได้ดังนี้.-

๑.๑ ในด้านเกี่ยวกับงานบริหารด้านความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนได้พยายามติดต่อกับชุมชน และได้รับความร่วมมือพอสมควร ทุกโรงเรียนมีโครงการที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มากยิ่งขึ้น การประชุมผู้ปกครองโดยเชิญมาร่วมประชุมที่โรงเรียนทำได้น้อยมาก ที่ทำได้ก็ไม่เกินปีละ ๑ ครั้ง อุปสรรคในเรื่องนี้ก็นำมาจากผู้ปกครองและประชาชนส่วนใหญ่มุ่งในการประกอบอาชีพเพื่อเอาตัวรอดในชีวิตครอบครัวมากกว่าที่จะเอาใจใส่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่แก่ทางโรงเรียนในเรื่องนี้ได้ ความร่วมมือต่างๆ ที่ได้รับจากประชาชนและผู้ปกครองส่วนมากได้รับร่วมมือด้านกำลังกายมากกว่ากำลังทรัพย์ นอกจากปัญหาในด้านอาชีพรัดตัวแล้ว การที่ผู้ปกครองกับทางโรงเรียนติดต่อกันล่า

มากก็คือ โรงเรียนอยู่ห่างจากชุมชน การติดต่อโดยทางหนังสือหรือตัวเองลำบาก ทำให้ครูและผู้บริหารไม่ได้มีการติดต่อและเข้าใจกันเท่าที่ควร การอพยพย้ายภูมิลำเนาของผู้ปกครองนักเรียน หรือการแสวงหาที่ทำมาหากินใหม่ก็เป็นอุปสรรคอีกอันหนึ่งในการบริหารงานของโรงเรียนในค่านนี้ วิธีที่ทางโรงเรียนใช้เพื่อการพบปะกับผู้ปกครอง และเข้ากับชุมชนก็คือ วิธีจัดงานโรงเรียน เข้าร่วมในงานประเพณีของชุมชน และพานักเรียน ครู เข้าร่วมในพิธีวันสำคัญต่างๆ เสมอๆ ส่วนแนวคิดที่จะให้มีสมาคมผู้ปกครอง และครู หรือสมาคมศิษย์เก่า เพื่อประโยชน์ในงานด้านบริหารเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียน ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดนั้นมีน้อยมากหรือเกือบไม่มีเลย

๑.๒ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการ โรงเรียนยังสอนโดยวิธีเก่าๆ ที่ยึดหลักสูตรเป็นหลัก เฉพาะอย่างยิ่งใช้หนังสือแบบเรียนเป็นคู่มือ เป็นหลักสูตร และเป็นอุปกรณ์ไปในตัว วิธีอธิบาย อ่านตาม จดตาม ยังใช้กันอยู่มาก เข้าทำนองสอนโดยวิธี **talk & chalk** กับเป็นส่วนใหญ่การเตรียมงานก่อนเปิดภาคเรียนไม่ค่อยได้ทำกันอย่างจริงจัง การจัดทำโครงการสอนรายวิชา และการทำข้อทดสอบรวม ทางอำเภอยังมีบทบาทอยู่มากโดยโรงเรียนมีส่วนร่วมน้อย ซึ่งต้องผ่านทางกลุ่มโรงเรียน ในด้านวิชาการผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเก่งวิชาการ เพื่อความมุ่งหมายในการเรียนต่อชั้นสูงต่อไป มากกว่าวัตถุประสงค์อย่างอื่น ในด้านความช่วยเหลือร่วมมือทางด้านการศึกษานิสิตมีน้อยมาก ทั้งด้านปัญหาการสอนและอุปกรณ์การสอน ปัญหาอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนของทางโรงเรียนก็คือ อัตราค่าจ้างครูน้อยไม่พอกับจำนวนชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน ครูใช้เวลาราชการในการไปศึกษาต่อในภาคค่ำซึ่งต้องออกเดินทางก่อนเวลาเลิกเรียน และการที่ครูถูกยืมตัวไปใช้ราชการที่อำเภอ และจังหวัดเป็นต้น

๑.๓ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ผู้บริหารได้พยายามจัดสวัสดิการและบริการความสะดวกในเรื่องต่างๆ พอสมควร แม้จะยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการก็ถือได้ว่าทำให้ขวัญของครูดีขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก เพราะได้เห็นความเอาใจใส่สนใจในความเป็นอยู่ของครูจากฝ่ายบริหารมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบ ซึ่งถือตามหลักเกณฑ์แห่งความยุติธรรม โดยผ่านคณะกรรมการพิจารณาร่วมกันเป็นระดับๆ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับกลุ่มโรงเรียน จนถึงระดับอำเภอและจังหวัด ทำให้เชื่อได้ว่าส่วนใหญ่ได้กระ-

ทำไปด้วยความยุติธรรมแก่ทุกฝ่ายพอสมควร ครูใหญ่เองก็มีอำนาจในเรื่องนี้ไม่น้อยในการ
 ปูบบำเพ็ญความชอบแก่คณะครูในโรงเรียน และโดยข้อเท็จจริงก็น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะ
 ครูใหญ่เป็นผู้มีโอกาสใกล้ชิดและเห็นการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาในโรงเรียนอยู่ตลอดเวลา

๑.๔ เกี่ยวกับงานบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนได้พยายามส่งเสริมให้นัก
 เรียนได้จัดกิจกรรมต่างๆ โดยมีคณะครูที่ปรึกษา แต่ส่วนใหญ่ยังเป็นเรื่องของครูเสนอแนะมาก
 กว่าที่จะมาจากนักเรียนเอง ความคิดในเรื่องสถานักเรียนยังไม่มี จะมีก็เพียงการเลือกตั้ง
 ประธานนักเรียนและผู้แทนชั้นหัวหน้าชั้น เพื่อช่วยครูประจำชั้น และคณะครูเป็นหูเป็นตาช่วยค
 แลในเรื่องต่างๆ อันเกี่ยวกับนักเรียนเท่านั้น กิจกรรมด้านอื่นๆยังอยู่ภายใต้การควบคุมดูแล
 ของครูและของโรงเรียนเช่น กีฬา ลูกเสือ อนุภาคชาตและกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ

๑.๕ เกี่ยวกับการบริหารงานด้านธุรการ โรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบของทาง
 ราชการโดยเคร่งครัด ทั้งงานด้านสารบรรณ สถิติ ทะเบียน การเงิน และการพัสดุ แต่อย่าง
 ไรก็ตามโรงเรียนก็ยังไม่มีการธุรการเป็นเอกเทศอยู่นั่นเอง สำหรับโรงเรียนขนาดกลางและ
 ขนาดเล็ก นอกจากโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่มากเท่านั้นจึงจะมีธุรการปฏิบัติงาน
 ด้านธุรการโดยเฉพาะ ดังนั้นในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางงานธุรการส่วนใหญ่จึง
 เป็นเรื่องของครูใหญ่ต้องถือเป็นธุระปฏิบัติจัดทำเอง ทั้งๆที่ต้องสอนประจำอยู่ด้วย ซึ่งบาง
 ครั้งครูใหญ่ก็ ได้พยายามแบ่งเบาภาระของตนเองโดยให้ครูช่วยกันจัดทำบ้างในบาง
 เรื่อง แต่อย่างไรก็ตามวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับงานธุรการก็ยังมีเพียงพออนุอันเอง เช่น คุ
 เก็บเอกสาร เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดสำเนาซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีใช้ สิ่งเหล่านี้นับเป็น
 ปัญหาอย่างยิ่งของการปฏิบัติงานธุรการของโรงเรียน เพราะวัสดุและเครื่องใช้สำนักงาน
 ต่างๆ ย่อมเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งต่อการบริหารงานธุรการไม่ว่าจะในหน่วยงานใดๆ

๒. กลุ่มนักวิชาการ

สำหรับกลุ่มนักวิชาการทั้งครูและศึกษานิเทศก์ จากแบบสอบถามจำนวน ๑๔๖
 ฉบับที่ได้รับคืน มีผู้ตอบแสดงความคิดเห็นมาจำนวน ๘๓ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘๕ ที่
 พอประมวลสรุปเกี่ยวกับงานบริหารด้านต่างๆ ได้ดังนี้.-

๒.๑ เกี่ยวกับงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ

มีจากผู้ปกครองและชุมชนมากนัก เนื่องจากผู้ปกครองมีภาระเกี่ยวกับอาชีพ เพราะส่วนมากเป็นกรรมกร การติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนปรกติโรงเรียนจะติดต่อทางหนังสือโดยผ่านนักเรียน หนึ่งผู้ปกครองใฝ่สนใจโรงเรียนเท่าที่ควรโดยเฉพาะโรงเรียนที่ถูกบังคับถึง ป.๗ รู้สึกว่าผู้ปกครองจะเกลียดโรงเรียนมากกว่าที่จะสนับสนุน ในด้านข้อเสนอแนะ ก็ได้ให้ผู้เสนอแนะว่าควรติดต่อและประสานงานขอความร่วมมือกับผู้ปกครองโดยตรง ควรให้มีการประชุมสัมมนาคณะกรรมการศึกษาหรือคณะกรรมการหมู่บ้านอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อจะได้หาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องของโรงเรียนและนักเรียน ครูทุกคนจะต้องติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองเด็กตลอดเวลา และไปร่วมงานเทศกาลหรืองานส่วนตัวในลักษณะต่างๆเสมอ นอกจากนั้นในวันเปิดภาคเรียนใหม่ควรมีการปฐมนิเทศสำหรับผู้ปกครองที่นำบุตรหลานมาเข้าเรียนใหม่ เพื่อชี้แจงแนะนำระเบียบวินัยและวิธีการเรียนการสอน รวมทั้งให้ความร่วมมือสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน

๒.๒ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ส่วนใหญ่การปฏิบัติงานด้านวิชาการหรือการเรียนการสอนในโรงเรียนมักประสบอุปสรรคเกี่ยวกับการขาดอัตราค่าจ้างครู เพราะนอกจากจะมีอัตราค่าจ้างไม่เพียงพอแล้ว ครูยังถูกเรียกไปใช้งานในลักษณะต่างๆอยู่เป็นอันมาก ครูขาดความเอาใจใส่ต่อการสอนเพราะมุ่งหาความดีความชอบจากผู้บังคับบัญชาในตำแหน่งมากกว่าที่จะสนใจในหน้าที่ที่แท้จริงของตน ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีสอนเก่าๆและขาดอุปกรณ์การสอน ควรจัดให้มีการอบรมครูประจำการบ่อยๆและทั่วถึง เพื่อจะได้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้ดีขึ้น ในด้านความช่วยเหลือทางวิชาการจากศึกษานิเทศก์มีน้อยมาก ควรออกนิเทศและช่วยเหลือครูกว่าที่เป็นอยู่ เพราะครูส่วนมากนอกจากจะไม่ได้รับการบรรจุให้สอนตามความสามารถและตามความถนัดของตนแล้ว ยังขาดการเอาใจใส่ช่วยเหลือทางวิชาการอยู่เป็นอันมาก

๒.๓ เกี่ยวกับงานด้านบริหารงานบุคคล ปัญหาส่วนใหญ่ในเรื่องนี้ได้แก่ ครูยังขาดการบำรุงขวัญที่ดี เฉพาะอย่างยิ่งในการพิจารณาความดีความชอบยังขาดหลักเกณฑ์ที่จะทำให้ครูได้รับความยุติธรรมอย่างแท้จริง เพราะการพิจารณาในเรื่องนี้ขึ้นอยู่กับนายอำเภอทั้งหมด ไม่ให้ความเป็นอิสระแก่ประธานกลุ่ม หรือครูใหญ่อย่างเพียงพอ นอกจากนั้นเกี่ยวกับสวัสดิการด้านต่างๆ ที่ทางราชการและทางโรงเรียนจัดให้แก่ครูและนักเรียนยังมีน้อยมาก

และส่วนใหญ่ยังไม่เพียงพอ

๒.๔ เกี่ยวกับงานด้านบริหารกิจการนักเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้จัดกิจกรรมนักเรียนบ่อยครั้งนัก นานๆจึงจะได้มีการจัดกิจกรรมซึ่งเป็นเรื่องที่ครูกำหนดและวางระเบียบในการจัดทำอย่างกวัดขัน ไม่ได้เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกเท่าที่ควร ในด้านความร่วมมือของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา นั้นผู้ปกครองยังไม่เห็นความสำคัญเลยให้ความร่วมมือน้อย ผู้ปกครองขอให้เด็กออกจากโรงเรียนก่อนจบชั้นประโยคประถมศึกษา เพื่อไปช่วยครอบครัวประกอบอาชีพ ส่วนด้านการบำเพ็ญประโยชน์ของลูกเสือและอนุชาชาติจะให้ประโยชน์แก่ชุมชนและท้องถิ่นนั้นน้อยมาก นอกจากนั้นครูยังขาดการเอาใจใส่ที่จะศึกษานักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล เฉพาะอย่างยิ่งนิยามการลงโทษนักเรียนโดยการเขียนตี ทำให้ผู้ปกครองไม่พอใจในการที่ครูทำโทษเด็กจนเกินไป และเป็นผลทำให้ครูไม่มีอิสระในการสอนไปด้วย

๒.๕ เกี่ยวกับงานด้านธุรการ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีครูธุรการโรงเรียนโดยเฉพาะ งานด้านนี้มักจะประสบปัญหาทาง ปฏิบัติอยู่มาก เพราะนอกจากจะขาดบุคลากรแล้ว ยังขาดวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อย่างมากด้วย ดังนั้นจึงทำให้งานธุรการต่างๆของโรงเรียนต้องถูกแบ่งให้ครูในโรงเรียนช่วยกันจัดทำอย่างกระจัดกระจาย รวมทั้งครูใหญ่ก็ต้องจัดทำด้วยตนเองอีกเป็นอันมาก ทำให้การจัดทำงานธุรการล่าช้า และไม่มีระเบียบเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากครูทุกคนต่างก็รับหน้าที่ด้านการสอนเต็มที่อยู่แล้ว ในด้านการตรวจเยี่ยมของผู้บังคับบัญชานั้น มีอยู่ในเกณฑ์น้อยและไม่ค่อยสม่ำเสมอ เฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่ทางกม.น.ค.บ.ไปคอยสะกดก จะไม่ได้รับการตรวจเยี่ยมเลย ดังนั้นนโยบายและข้อเสนอแนะต่างๆในการปฏิบัติงาน ครูใหญ่ก็จะได้รับทราบเพียงเดือนละครั้งในวันรับเงินเดือนและวันประชุมประจำเดือนเท่านั้น การติดต่อราชการทางเอกสารเป็นไปด้วยความลำบาก

๓. กลุ่มประชาชน

สำหรับกลุ่มประชาชน จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน ๒๒๔ ฉบับ มีผู้ตอบแสดงความคิดเห็นมาจำนวน ๘๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๒๕ ซึ่งพอประมวลสรุปเกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะด้านต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้.-

ผู้ปกครองและกรรมการศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามไม่ค่อยเข้าใจเกี่ยว

กับงานด้านต่างๆ มากนัก ดังนั้นจึงให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้ไม่เต็มที่นัก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือร่วมใจที่ให้กับทางโรงเรียนก็ป็น้อย ถือว่าการจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นเรื่องของรัฐและของทางราชการที่มีหน้าที่ให้บริการแก่ประชาชนฝ่ายเดียว ดังนั้นเมื่อคนส่งบุตรหลานไปโรงเรียนแล้วก็ถือว่าหมดหน้าที่ที่ตนจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับทางโรงเรียนอีกต่อไป โดยมอบให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนและครูที่จะต้องจัดการกับเด็กตามลำพัง สำหรับข้อเสนอแนะโดยทั่วไปนั้น มีแยกกล่าวได้เป็นข้อใหญ่ๆ ดังนี้.-

๓.๑ เกี่ยวกับการขยายการศึกษาภาคบังคับ มีผู้เสนอแนะว่าทางราชการควรจะได้ประกาศขยายการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึงทุกตำบล และเปิดชั้นประถมศึกษาตอนปลายให้ครบทุกโรงเรียน เพราะเท่าที่เป็นอยู่ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกันเกี่ยวกับโอกาสทางการศึกษา

๓.๒ ด้านการเรียนการสอน ครูควรอบรมนักเรียนให้ตั้งอยู่ในระเบียบวินัยให้มาก ครูเองก็ไม่ควรไวนยารจนเกินไป เพราะเด็กเลียนแบบ ทั้งทำให้ขาดความนับถือจากประชาชนด้วย ในด้านวิชาการปรากฏว่านักเรียนที่เรียนจบชั้น ป.๔ ความรู้น้อย อ่านหนังสือไม่ออก คิดเลขไม่ได้ ดังนั้นนอกจากจะขยายการศึกษาภาคบังคับถึง ป.๗ แล้ว ครูควรจะได้พิจารณาในเรื่องนี้ให้มากขึ้น

๓.๓ เกี่ยวกับอัตราค่าจ้างครู ทางราชการควรจะได้พยายามจัดอัตราครูให้แก่ทางโรงเรียนให้เพียงพอ อย่างน้อยก็ควรจะมีครูสอนให้ครบชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย

๓.๔ เกี่ยวกับอาคารสถานที่ โรงเรียนส่วนใหญ่มีนักเรียนมาก อาคารเรียนไม่เพียงพอ นักเรียนบางโรงเรียนต้องเรียนตามใต้ถุนอาคารเรียน และรวมห้องเรียนเป็นจำนวนหลายๆ ทำให้เสียสุขภาพ ควรได้พยายามจัดสร้างอาคารเรียนให้เพียงพอ รวมทั้งบ้านพักครูและอื่นๆ ที่จำเป็น

๓.๕ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีผู้ให้ความเห็นว่า ควรขึงงบประมาณให้ทางโรงเรียนไว้เป็นปีๆ เพื่อให้ทางโรงเรียนได้ใช้เงินงบประมาณนี้สำหรับจัดการอบรมหรือสัมมนาในเรื่องอาชีพของประชาชน ในเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ ควรจะมีหนังสือออก

สารหรือคู่มือให้แก่กรรมการศึกษาค้นคว้า เพื่อใช้ประกอบในการปฏิบัติหน้าที่ของตน นอกจากนี้
นั้นโรงเรียนควรจะได้จัดให้มีการบรรยายทางวิชาการแก่ชุมชนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ยิ่งไป
กว่านั้นในรอบปีหนึ่งๆทางโรงเรียนควรจัดทำหนังสือถึงผู้ปกครองเพื่อเชิญประชุมปรึกษาเกี่ยว
กับกิจการของโรงเรียนว่า ผู้ปกครองควรจะช่วยเหลือโรงเรียนในเรื่องใดบ้าง โดย
ขออนุมัติจากที่ประชุมเพื่อกำหนดแผนดำเนินงานของโรงเรียนในรอบปีนั้นๆ ต่อไป

๓.๖ การช่วยเหลือนักเรียนยากจน มีผู้เสนอแนะว่าทางราชการควรจะได้พิจารณาช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ยากจนอย่างมีหลักเกณฑ์ที่ยุติธรรมจริงๆ เฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียน
ในท้องถิ่นก้นकारซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ยากจน ควรจะได้รับการเอาใจใส่เป็นกรณีพิเศษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย